

VRAGEN VAN EN VOOR MOSLIMS

IS HET DIERENOFFER EEN VERPLICHTING?

هل التضحية بالحيوان واجب؟



MENTAAL MORAAL

العقلية الاخلاقية

Schrijver: Akhturaa
MENTAALMORAAL.NL

Inleiding

Dit boek spreekt over 'dierenoffers'. Een praktijk dat vandaag de dag wereldwijd wordt geëxerciseerd door verschillende aanhangers van verschillende religies en geloofsovertuigingen. Het doel van deze tekst is niet om de lezer te doen bekeren of om iemand te overhalen. Het doel is om de lezer te informeren en om de feiten op tafel te leggen over dit onderwerp. Voor alle broeders en zusters van de mensheid, ik heb mijn best gedaan om jou de waarheid te geven. Er zijn vele vragen ontstaan over dierenoffers van religieuze mensen zoals onder de Moslims, Christenen, Joden. En ook door mensen die geen religie volgen, maar hun eigen manier van leven volgen. De vragen zijn overigens meer bestemd voor Moslims, omdat dit een boek is opgezet omtrent '*Eid al-Adha*': het slachtfest. Zelf ben ik opgegroeid als Moslim tussen de mensen, waarna ik zelf onderzoek ben gedaan naar antwoorden op mijn vragen. Mijn zoektocht zou ik graag met jou willen delen. Als Engelwezen van de Allerhoogste, wil ik jou groeten in vrede. Dit is niet bedoeld om verwarring te veroorzaken, eerder om jullie te ondersteunen in jullie ontwikkelingsproces. De verzen uit de hedendaagse Koran en de hedendaagse Bijbel zijn niet gebruikt om de lezer te bekeren tot een geloofsovertuiging of religie, maar om de verwarring te doorbreken. Het is hoogstens tijd om de hypnose van de menselijke duivel te verbreken. Deze verzen worden gebruikt voor het spirituele doel.

Toen ik nog een kleine jongen was van ongeveer 9 jaar zag ik hoe dieren werden geslacht en het deed me pijn vanbinnen. Ik kon niet begrijpen waarom deze mooie wezens werden geslacht. Nog steeds zie ik de bloedbeelden voor mij. Ik zorgde elke dag voor een schaap op het balkon van het huis van mijn voorvader. Elke dag voerde ik deze schaap, totdat de dag aanbrak dat het werd geslacht. Het is als de dag van gister, ik zag voor mij hoe de keel werd opengesneden en het schaap werd tegengehouden door meerdere omdat deze tegenstribbelde. Toen ik ouder werd begreep ik dat doden niet iets is dat mensen van nature doen, zo'n daad is ons aangeleerd. De rest van mijn leven heb ik mij vragen afgesteld hierover. En het is nu tijd dat ik alle informatie en kennis samenvat en het deel met mijn broeders en zusters die de vrede bewaken.

In bijna elke religie kun je een vorm van dierenoffers vinden. Ik ben het persoonlijk niet eens met dierenoffers en ik zal nooit dierenoffers brengen, en ik ben er absoluut tegen. Ik aanbid geen God die me nodig heeft om dieren te offeren. Persoonlijk heb ik het gevoel dat er iets mis is met deze praktijk, en daarom dus ook de productie van dit boek.

Inhoudsopgave

Wat is het islamitische offerfeest?	1
Wat is offeren?	3
Waarom vieren ze het offerfeest?	4
Zijn de hedendaagse Christenen en Joden ook bekend met het offerfeest?	8
Wat zeggen de geschriften van de Christenen en Joden over het offeren van dieren?	10
Is het een verplichting van de Allerhoogste om een dier te offeren?	15
Is het per se nodig om een dier te offeren zodat Allah tevreden is met mij?	30
Maar de meerderheid van geleerden binnen de Islam zeggen dat het dieroffer een verplicht ritueel is voor elke Moslim?	31
Maar wat zijn dan de slechte effecten van vleesconsumptie op het menselijk lichaam?	40

Zijn er andere beschavingen en gemeenschappen die deden aan dierenoffers?	44
Wilt Allah dat wij vlees eten?	49
Zijn dierenoffers onderdeel van de religie van Allah? ..	53
Ben ik nog steeds een Moslim als ik geen dieren offer, en geen dier offer op Eid al-Adha?	55
Argumenten.....	59



Wat is het islamitische offerfeest?

Dit is de dag die de heersende Islamitische stroming viert, waarop er een dier geslacht en geofferd wordt: het offerfeest. Op deze dag slachten vele Moslims een koe, geit of een schaap, en sommigen ook een kameel. Het is een praktijk die voorkomt in de Arabische landen zoals Pakistan, Maleisië, Marokko, Turkije, Iran, Egypte. Het is een ritueel die door voorouders is doorgegeven aan de huidige generatie. Er wordt beweerd door verschillende zogeheten islamitische geleerden, dat het offerfeest een verplicht ritueel is, maar dit zullen we later in dit boek verder bespreken, om te kijken of het wel een verplichting is. Vele moslims die het offerfeest elk jaar vieren weten zeer weinig over de bron van deze feestdag en de waarheid hierover. Vele moslims vieren het mee met de familie, en het is al sinds de jeugd jaren gezien als normaal en als deel van de cultuur en religie. Echter weten ze niet dat dit afstamt tot ver in de geschiedenis, want in de pre-islamitische tijd werden er ook dieren geofferd in de naam van vele valse goden.

In het Arabisch: **Eid al-Adha** (عيد الأضحى), ook wel bekend in de Perzische, West-Iraanse taal als **Eid Qurban** (عيد قربان). De Arabische term 'Eid' betekent 'viering', 'festival', en 'al-Adha' betekent 'het offer'. Samengevoegd betekent de term: 'Feest van Het Offer'. En *Eid Qurban*, of *Eid Kurban* komt van de Hebreeuwse term 'qorbān' (קרבן) wat 'offeren' betekent (*Koran*, 5:27). De term 'Qurban' komt ook

voor in de Bijbelse geschriften, namelijk in *Mark: 7:11*, het woord '*Korban*' (Κορβαν).

Het feest '*Eid al-Adha*' komt 0 keer voor in de Koran. Tijdens het zogeheten '*islamitische offerfeest*' worden er over de hele wereld meer dan 1 miljoen schapen geslacht elk jaar.

Ook is deze dag bekend als het '*schapenfeest*' of '*slachtfeest*' voor sommigen. Deze namen voor deze feestdag zijn onjuist om te gebruiken, omdat dit de vertaling niet correct invult. Om nog nauwkeuriger te zijn, de Arabische term '*dhabīḥah*' (ذَبِيْحَة) betekent letterlijk '*slacht offer*'. Is het nou een '*offerfeest*' of een '*slacht offer*' feest? Waarom heet het dan geen '*Eid Dhabīḥah*', dit zou meer de nadruk leggen op het slachten van een dier, in plaats van een offer? Een offer hoeft niet per se een geslacht dier te zijn. Zo kun je geld en ook tijd offeren ergens voor. We gaan verder.

De heersende stroming viert deze feestdag elk jaar in de maand *Dhū al-Ḥijjah* (ذُو الْحِجَّة) van de Islamitische kalender, op de 12e van de maand. De dag van het offerfeest is een dag van gebed, sociale bijeenkomsten, maaltijden, geschenken geven, liefdadigheid en ook een dierenoffer is volgens de heersende stroming Islam nodig, om de viering compleet te maken.

Ook bestaat er *Eid al-Fitr*. Dit is een andere feestdag aan het einde van de islamitische kalender maand *Ramadan*, waarop er door vele moslims dieren

geslacht worden, ondanks dat dit jaarlijkse ritueel niet terug te vinden is in de Koran. En ook voor deze 'Eid' feestdag bestaat er verder geen instructie om dit te vieren elk jaar, gebaseerd op de woorden van Allah. De dieren op deze slachtdagen zijn letterlijk het slachtoffer geworden van de onwetendheid van de mens. Ze zullen wellicht zeggen dat "*de dieren vervullen hun dienst tegenover Allah*", maar als het zo van nature is zoals je claimt, waarom zien we dan dat dieren tegen hun wil in worden vastgehouden en geslacht? En wat is de dienst dan van de dieren? Voedsel? Bestaan er geen groenten en fruit dan voor de armen? Heeft Allah iets in de natuur niet goed ingesteld? Ze verzinnen dit tegenover Allah! Maar Allah is Almachtig en Alwijs.

VRAAG

Wat is offeren?

Offeren of op-offeren, is het verlies van iets omwille van een beter doel. Iets offeren is iets aanbieden, of iets afstaan. Iets wat je graag zou willen gebruiken niet voor jezelf gebruiken. Je kunt als voorbeeld geld offeren om de armen te helpen, of je kunt jouw vrije tijd opofferen om iemand in nood te helpen. Een offer is niet hetzelfde als een slacht offer, een slacht offer is het dupe ergens van en is de getroffene. Er bestaan verschillende offers zoals een vuuroffer, dieroffer en zelfs mensoffer. Voorheen werd er van alles geofferd ver in de geschiedenis, opdat de mens iets beters ervoor terug zou krijgen. Valse goden werden aangeroepen met offers in verschillende beschavingen.

Waarom vieren ze het offerfeest?

Deze feestdag *Eid al-Adha* die wordt gevierd onder vele Moslims stamt af van de gebeurtenis van de profeet Ibrahim (إبراهيم) ook bekend als profeet Abraham (אַבְרָהָם). Deze gebeurtenis heeft zich plaats gevonden in het berggebied in de omgeving van het Arabische schiereiland, terwijl er ook sommigen zijn die beweren dat het zich in Jerusalem afspeelde. Het is een ceremonie onder Moslims ter herdenking van de bereidheid en gehoorzaamheid van de profeet Ibrahim om zijn zoon te offeren, dat een bevel was van de Allerhoogste, volgens hun. Of het een droom was van de Allerhoogste of de duivel is verder niet duidelijk beschreven in de Koran. In Hadith boek *Tabari-Tarikh Vol. 1 p. 140* lezen we over een gesprek tussen de de duivel satan en profeet Ibrahim. Tabari heeft overleveringen achtergelaten betreffende de geschiedenis van de Profeten en koningen. In deze documentatie staat er *“Ik Satan beval je om je zoon in je droom af te slachten, waarvan jij dacht dat het een bevel was van Allah”*. Dit werk van Tabari legt deze gebeurtenis duidelijk vast. Abū Ja‘far Muḥammad ibn Jarīr al-Ṭabarī leefde in het land dat momenteel Iran heet. Hij schreef over poëzie, geschiedenis, grammatica, wiskunde en genezing. Als zijn documentatie klopt dan vieren de Moslims vandaag de dag dat de profeet Ibrahim een droom kreeg van de duivel om zijn zoon te doden, waardoor de vele schapen en ramen nu letterlijk slachtoffer zijn geworden. Is dit niet het werk van de onaangename duivel? Is dit niet wat de duivel wil? Waarom zijn

geleerden zo overtuigd dat het de wil van Allah is om schapen te slachten elk jaar, ter herinnering, of ter goedheid?

De profeet Ibrahim had twee zonen: Ishmael en Isaaq. In de Koran vinden we niet de naam van de zoon die bijna werd geofferd. In de hedendaagse compilatie van de Hebreeuwse geschriften (*Bijbel, Genesis 22*), staat er geschreven dat het Isaaq was. Het volgende vers van de Koran spreekt over deze gebeurtenis, en geeft ons informatie hierover:

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ۚ قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمُرُ ۖ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ
فَلَمَّا أَسْلَمَا وَقَالَ لِلْجَبِينِ
وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ
قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا ۚ إِنَّا كَذَّبُكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ
إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ
وَقَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ
وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ
سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
كَذَّاكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ
إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

[Koran, El Safat 37: 102-111]

“Zodra (falamḡā), hij bereikte (balagha), de leeftijd van serieusheid (ma‘ahu l-sa‘ya), zei hij (qāla), “O mijn zoon! (yābunayya), voorzeker ik (innī), heb gezien (arā), in (fī), de droom (l-manāmi), dat ik (annī), jou slachtofferde (adhbaḡuka), dus kijk (fa-unzur), wat (mādhā), jij waarneemt (tarā).” Hij zei

(qāla), “O (yā), mijn vader! (abati), doe (if‘al), wat (mā), u wordt bevolen (tu‘maru), je zult me aantreffen (satajidunī), in (fi), de wil (shāa), van Allah (l-lahu), van (mina), de geduldigen (l-ṣābirīna).” Zodra (falammā), beide zich voornamen (aslamā), en hij legde hem neer (watallahu), op zijn voorhoofd (lil‘jabīni), en Wij riepen (wanādaynāhu), dat (an), “O (yā), Ibrahim (ib‘rāhīmu), waarlijk (qad), je hebt voldaan (ṣaddaḡta), de visie (l-ru‘yā)”. Voorzeker Wij (innā), als volgt (kadhālika), Wij belonen (najzī), de aangename doeners (l-muḡ‘sinīna), zeker (inna), dit (hādhā), immers (lahuwa), was de beproeving (l-balāu), duidelijk (l-mubīnu). En (wa), Wij verlostte hem (fadaynāhu), met een offer (bidhib‘hin), groots (aẓīmīn), en (wa), Wij lieten achter (taraknā), voor hem (alayhi), in (fi), de latere generaties (l-ākhirīna): “Vrede zij (salāmun), op (alā), Ibrahim (ib‘rāhīma)”. Als volgt (kadhālika), Wij belonen (najzī), de aangename doeners (l-muḡ‘sinīna), voorzeker hij is (innahu), van (min), de dienaren (ibādinā), de trouwe (l-mu‘minīna).”

Ze vieren het offerfeest uit eer en respect voor de profeet Ibrahim. Weten ze niet dat de profeet Ibrahim hier nooit om heeft gevraagd? De profeet heeft nooit gevraagd naar deze viering. Er worden feestdagen gevierd met bepaalde rituelen die nooit zijn voorgeschreven in de Koran, dat het boek van de Allerhoogste is, in het Arabisch: *Kitabullāh* (كتاب الله). Als dit het boek van Allah is, denken de Moslims dan

dat de Allerhoogste een wet of een feestdag is vergeten te verkondigen in de Koran? Want als de Koran '*Het Boek*' is dat we dienen te volgen, waarom is dit boek dan niet voldoende als wetgeving en richtlijn voor de volgers van de religie van Ibrahim (*Koran, 4:125*)? De Koran is de leidraad voor de mensen (*Koran, 2:185*). Deze feestdag is een innovatie. Het is iets om een feestdag te prediken, maar het is iets anders om er een verplichting van te maken voor de Moslims. Deze gebeurtenis laat verder zien dat er contact is geweest met de Engelenwezens van de Allerhoogste. Dit is geen directe opdracht van de Allerhoogste geweest, omdat er is gesproken in een "*Wij*"-vorm. We lezen in het vorige vers: "*En Wij*" (*innā*), "*Wij belonen*" (*najzī*)" vanuit een meervoudige vorm. Het was dus een interventie van deze Opperwezens, die ook bekend zijn in de Hebreeuwse geschriften als de '*Elohim*'. De wezens van de Allerhoogste, El, Hij die is. We merken op dat de Koran nergens zegt dat profeet Ibrahim van Allah zijn zoon moest doden. En toch geloven vele moslims dat Allah zei tegen profeet Ibrahim, en direct sprak om zijn zoon te doden. Dit is incorrect! Dit zijn niet de woorden van Allah naar profeet Ibrahim toe! De droom was een visie, en er staat zelfs niet dat het een droom was, of een visie, van een aangename aard! Het was eerder een onaangename droom, omdat het een onaangename daad liet zien! Als het een visie was van Allah, waarom zit er dan geen waarheid en rechtvaardigheid in de opdracht om zijn zoon te offeren? Het was een beproeving van de

duivel om de profeet Ibrahim te misleiden. Moslims zijn denk ik vergeten, of beseffen het feit niet, dat de duivel de kunst van misleiden heeft geleerd.

Arabieren in het Midden-Oosten vervoeren meerdere schapen voor het offerfeest in de kofferbak, waar de temperatuur rond de 35°C graden is. Deze schapen en rammen worden vaak bij hun nek of hoofd meegesleept. Deze dieren worden niet goed verzorgd, en worden barbaars onderdrukt. Ik zeg niet dat elke Moslim zo is, maar er zijn vele Moslims die zich zo gedragen, en dan ons komen vertellen dat dit normaal en acceptabel is? De mensheid heeft de hel losgelaten op de dieren over de hele wereld. Tijdens de periode van de voorbereiding van het slachtfeest van de Moslims, gaan er talloze schapen dood alleen al door de stress die ze ervaren, ze stikken, sterven van de dorst of door uitputting of ze worden vertrapt. Schapen worden te dicht bij elkaar gezet. En dit is Islamitisch correct? De mens heeft weinig interesse in de dieren om zich heen, maar meer interesse in zijn eigen zelf.

VRAAG

Zijn de hedendaagse Christenen en Joden ook bekend met het offerfeest?

De hoofdstroom Christenen en Katholieken vieren niet hetzelfde offerfeest als de hoofdstroming Moslims. Wel offeren vele Christenen ook dieren, op hun eigen speciale feestdagen. Veel Christenen offeren elk jaar kalkoenen op voor dankzegging (Thanksgiving) en ham op Kerstmis. Dit zijn kleine trucjes om bloed te offeren. Ook is het zo dat de

Christelijke gemeenschap de profeet Jezus beschouwt als het laatste offer, '*het laatste lam*'. Ze geloven dat profeet Jezus werd opgehangen aan het kruis ter compensatie van de zondes van de mensheid. Maar als de profeet Jezus is opgedraaid voor de zondes van de mensheid? Waarom is het dan erg dat Christenen nog steeds zondigen? Het neemt de verantwoordelijkheid weg tegenover zonde daden. Ze geloven erin dat iemands zonden worden onteerd door het bloed van een ander. En dit op zichzelf is een vorm van een mensoffer. De Koran daarentegen laat weten dat profeet Jezus, Isa (عيسى) niet stierf aan het kruis (*Koran, 4:158*).

Er bestaan dus Christelijke gemeenschappen die dieren offeren, in Nederland vooral op de Paasdagen. Ook is de hoofdstroming van het Christendom en Katholisme bekend met het offer van profeet Abraham zijn zoon, tenminste, als ze hun boeken hebben bestudeerd. Volgens de Hebreeuwse geschriften, die te vinden zijn in de Bijbel van nu, heeft zich een gebeurtenis plaatsgevonden waarbij profeet Abraham zijn zoon Isaac bereid was te offeren. Dit verhaal is dus ook bekend bij de Christenen. Dit om Abraham zijn wil aan God te doen voltooien, en om zijn betrouwbaarheid te voltooien. De Christenen en Katholieken hebben niet hetzelfde feest zoals de hoofdstroming van Islam. Ondanks dat deze stromingen hun wortels hebben in de religie van Abraham. Een kleine stroming binnen het Jodendom slachten lammetjes tijdens Pesach, ook wel bekend als het lentefeest. Het offerdier staat ook wel bekend

als het 'paaslam'. Zoals we weten gebruiken de hedendaagse Joden geschriften die de hedendaagse Christenen ook volgen. En toch hebben ze beide andere praktijken en interpretaties. De Joden van vroeger brachten gebrande offers van dieren met het bloed tot hun tempel, en er bestaat nog steeds een kleine minderheid die dit nog steeds praktiseert. De Christenen geloven overigens dat profeet Jezus zichzelf heeft geofferd, en hun Jezus zou het offer van God zijn geweest. Maar waarom zou de Allerhoogste zijn wezen op moeten offeren om de mensheid te kunnen redden? Waarom zou een vader, volgens hun de Hemelse Vader, Zijn zoon opofferen? Allah is Almachtig, en niks is moeilijk voor de Allerhoogste!

Wat zeggen de geschriften van de Christenen en Joden over het offeren van dieren?

We zien tegenstrijdigheden in de geschriften. In *Leviticus 4:20-35* lezen we dat het offeren van dieren zondes kan wegnemen, en in *Hebreeën 10:4-11* lezen we dat het geen zondes wegneemt. De Bijbel spreekt zichzelf tegen, of de verzen zijn niet goed begrepen, niet correct verzameld of zijn verkeerd vertaald door de geleerden. Het feit is dat we tegenstrijdigheden tegenkomen in de geschriften van de Christenen en de Joden van vandaag de dag.

We komen het volgende tegen in de Bijbel:

κατὰ τὸν νόμον καὶ σχεδὸν πάντα καθαρίζεται ἐν αἵματι καὶ χωρὶς αἱματεκχυσίας γίνεται οὐ ἄφεσις

[Bijbel, Hebreeën 9:22]

“Volgens (kata), de (ton), wet (nomon), in feite (kai), bijna alles (schedon), alles (panta), moet worden gezuiverd (katharizetai), met (en), bloed (haimati), en (kai), zonder (chōris), het vergieten van bloed (haimatekchysias), er is (ginetai), geen (ou), vergeving (aphesis).”

En ook het volgende vers spreekt over een zondeoffer. Het is opmerkelijk, want in andere Bijbelse geschriften wordt dit weer tegengesproken:

ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת בן יעשה לו ובפר עלהם
הכהן ונסלח להם

[Bijbel, Leviticus 4:20]

“En hij zal doen (wə-‘ā-śāh), met de stier (lap-pār), net als (ka-’ă-šer), hij deed (ā-śāh), met de stier als (lā-pār), een zondeoffer (ha-ḥaṭ-ṭāṭ), als volgt (kên), zal hij doen (ya-’ă-śeh), ermee (lōw), zo zal verlossing doen (wə-ḵip-per), voor hen (ă-lê-hem), de priester (hak-kō-hên), en het zal vergeven worden (wə-nis-laḥ), aan hun (lā-hem).”

In het vorige vers lezen we dus dat er door middel van een ‘zondeoffer’ (ha-ḥaṭ-ṭāṭ) vergiffenis gegeven kan worden, via een priester. Wat ook een vraagteken oplevert, want waarom zou Allah, God, Jehova een priester en een offer nodig hebben, om jou te kunnen vergeven? Is Allah, De God, niet zelfredzaam? Maar goed, we gaan verder lezen in de Bijbelse geschriften. Nu lezen we in het volgende vers dat het onmogelijk is om via een dieroffer zondes uit te wissen:

ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων καὶ τράγων ἀφαιρεῖν
ἁμαρτίας

[Bijbel, Hebreeën 10:4]

“Onmogelijk is het (adynaton), voorzeker (gar), het
bloed (haima), van stieren (taurōn), en (kai), van
geiten (tragōn), om weg te nemen (aphairein),
zondes (hamartias).”

Deze twee verzen bewijzen dus de tegenstrijdigheid
van de hedendaagse Bijbel. Zou de Allerhoogste
zichzelf tegenspreken? Nee dat is onmogelijk! Het is
eerder de documentatie van de verzen en de wetten
die niet goed zijn gedocumenteerd en overgeleverd.
Of de mensen hebben zelf een draai gegeven aan de
geschriften?

Er zijn Christenen die denken dat het dierenoffer
ervoor zou zorgen dat zondes worden uitgewist en
vergeving kan worden verkregen. Maar is dit niet
wreedvaardig? Waarom zou God, de Allerhoogste zijn
eigen creatie laten vermoorden en laten offeren, om
de mens vergeving te kunnen geven? Hun God is
zeker niet Almachtig, en is zeker niet mijn God. Onze
God heeft het dood van een dier niet nodig om iets te
kunnen bereiken voor de mens. Want op deze manier
zijn de dieren aan het opdraaien voor de
verantwoordelijkheden van de mens? Het is een
schuldig feit om een onschuldig mens te doden, maar
om een onschuldig dier te doden is wel
goedgekeurd? God is Almachtig, Barmhartig en
Liefhebbend, voor de hele creatie en niet enkel voor

de mensen (*Spreuken 12:10, Prediker 3:19, Jesaja 1:11, Jesaja 11: 3-9, 65:25*)!

כִּי לֹא-דִבַּרְתִּי אֶת-אַבֹּתֵיכֶם, וְלֹא צִוִּיתִים, בְּיוֹם הוֹצִיא (הוֹצִיאִי)
אֹתְכֶם, מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם--עַל-דִּבְרֵי עוֹלָה, וְזָבַח

[Bijbel, Jeremia 7:22]

“Want (kí), toen die dag (bə-yō-wm), ik bracht
(hō-w-šî-’î), je vaderen (ă-bō-w-tê-kem), uit het land
(mê-’e-reš), van Egypte (miš-rā-yim), en niet om (lō),
het bevelen (šiw-wî-tîm), van de (al), brandoffers
(ō-w-lāh), en dierenoffers (wā-zā-ḡah).”

En in het eerste boek van *Samuel* lezen we een
tegenovergesteld principe:

וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן הַחֹפֶץ לַיהוָה בַּעֲלֹת זֹבְחִים כְּשִׁמְעָה בְּקוֹל יְהוָה
הִנֵּה שִׁמְעָה מִזִּבְחָה טוֹב לַהֲקָשִׁיב מִחֲלֵב אֵילִים

[Bijbel, 1 Samuel 15:22]

“En (wa), zei (yō-mer), Samuel (šə-mū-’êl): “Net zo
genot (ha-ḡê-ṗeš), o Hij die is (Yah-weh), in
brandoffers (bə-’ō-lō-wt), en offers (ū-zə-ḡā-ḡîm), als
in gehoorzaamheid (kiš-mō-a)?,” De stem zei (bə-qō-
wl), o Hij die is (Yah-weh): aanschouw (hin-nêh),
gehoorzaamheid (šə-mō-a), over offers (miz-ze-ḡah),
is beter (tō-wḡ), in acht (lə-haq-šîḡ), dan het vet (mê-
ḡê-leḡ), van een ram (ê-lîm).”

En niet alleen het vorige vers, ook het volgende vers
laat duidelijk zien dat het offeren van dieren niet van
belang is in de religie. Ondanks de tegenstrijdigheid in

de Bijbel, kunnen we opmerken dat er vaker is gesproken over het feit dat offers niet van belang zijn tegenover de Allerhoogste.

כִּי חֲפָצְתִּי חֶסֶד וְלֹא זָבַח וְדַעַת אֱלֹהִים מַעֲלֹת

[Bijbel, Hosea 6:6]

“Want (kí), Ik verlang (ḥā·pāš·tî), genade (ḥe·sed), en geen (wə·lō), offers (zā·ḇaḥ), de kennis (ḡa‘at) van God (ě·lō·hîm), meer dan brandoffers (mê·‘ō·lō·wt).”

Er bestaat dus geen verlangen voor offers voor de Allerhoogste. Er bestaat duidelijk een verlangen voor genade, en de kennis van God (Elohim). De *Elohim* in deze vers is aangeduid als een meervoud. Het spreekt weer in de “Wij”-vorm. Het brengen van offers is dus geen verlangen van de Allerhoogste God.

En in de *Tanakh* die de Joden volgen, lezen we dat de Allerhoogste niet heeft gevraagd, of interesse had in een brandoffer of zondeoffer. Het volgende vers behoort tot een hoofdstuk die is gedocumenteerd in de Bijbel die niet alleen de Joden maar ook de Christenen van deze tijd volgen:

זָבַח וּמִנְחָה לֹא חֲפָצָה אֲזַנִּים כְּרִית לִי עוֹלָה וְחֹטֵאָה לֹא שְׂאֵלָה

[Bijbel, Psalm 40:7]

“Offers (ze·ḇaḥ), spijsoffers (ū·min·ḥāh), dit wilde Jij niet (lō ḥā·pāš·tā), mijn oren (ā·zə·na·yim), Jij hebt geopend (kā·rî·tā), voor mij (lî), brandoffers (ō·w·lāh), en (wa), zonde offers (ḥă·ṭā·‘āh), had Jij niet nodig (lō šā·‘ā·lə·tā).”

Het offeren van kinderen was een praktijk die de Israëlieten praktiseerde in de tijd van profeet Moses. De Ammonieten en Feniciërs offerden hun kinderen aan de valse god ‘*Molech*’ (Betekenis: Koning). De Allerhoogste, Hij die is, de Koning der Koningen, oftewel *Jehova* (*Yah-weh*/יהוה), sprak direct tegen profeet Moses:

ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר הגר
בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירגמהו
באבן

[Bijbel, Leviticus 20:2]

“En nogmaals tot (*wə-el*), de zonen (*bə-nê*), van Israël (*yiś-rā-’êl*), zul jij zeggen (*tō-mar*), “Al wie (*iš*), van de zonen (*mib-bə-nê*), van Israël (*yiś-rā-’êl*), of van (*ū-min*), de vreemdelingen (*hag-gêr*), die verblijven (*hag-gār*), in Israël (*bə-yiś-rā-’êl*), wie (*ă-šer*), geeft (*yit-tên*), van zijn nakomelingen (*miz-zar-ōw*), aan (*lam*), Molech (*mōlek*), voorzeker (*mō-wt*), zal ter dood worden gebracht (*yū-māt*), de mensen (*am*), van het land (*hā-’ā-reṣ*), zullen hem stenigen (*yir-gə-mu-hū*), met stenen (*bā-’ā-ben*).”

VRAAG

Is het een verplichting van de Allerhoogste om een dier te offeren?

Nergens in de Koran staat er een wet dat de volgers van de profeten verplicht zijn een dier herhaaldelijk op te offeren, laat staan hun eigen kind. De hoofdstroming Islam heeft dit een eigen praktijk gemaakt, en nu is deze ideologie van dier offeren

wereldwijd verspreid onder de Moslims en sommige stromingen onder de Joden en Christenen. Iedereen in het leven ontwikkelt zich op basis van zijn eigen wilskracht en standvastigheid. Het offer incident was voor de profeet Ibrahim, de juiste beproeving voor hem om door te groeien tot een hoger wezen. Deze beproeving is volgens vele Moslims de reden om elk jaar dieren te offeren, ter herinnering hieraan. Iedereen heeft een individueel niveau aan beproevingen om zichzelf verder te ontwikkelen in het leven, en daarom zijn tegenslagen vaak nodig om te groeien tot een sterker en beter wezen. Deze gebeurtenis was dus relevant voor de profeet Ibrahim. Er staat nergens dat de droom van de profeet Ibrahim een goedaardige droom was. Dit kon net zo goed dus een slechte droom zijn, van onaangename entiteiten, die hem bezochten en hem wouden doen afdwalen van aangenaamheid. Het offeren van mensen werd namelijk gepraktiseerd door verschillende gemeenschappen in die tijd, dit staat gedocumenteerd in de Bijbel. Want het is zeker een onaangename daad om je eigen onschuldige zoon te slachten. Ibrahim was een uitzonderlijke bijzondere ziel. De profeet Ibrahim was van de trouwe wezens, de aangename wezens. De zoon van de profeet werd uiteindelijk gespaard, en werd niet geslacht, dankzij de interventie van de goddelijke wezens. Deze gebeurtenis staat gedocumenteerd (*Koran, 37:102-111*).

Het is niet bekend in de Koran wat voor wezen er werd opgeofferd in de plaats van de zoon van

Ibrahim, en of er wel een wezen uiteindelijk werd geofferd. Het verhaal dat er een ram werd geofferd, is afkomstig uit de Bijbel (*Genesis 22:13*). Moslims hebben dus de Hebreeuwse geschriften van de hedendaagse Bijbel nodig om hun verhaal compleet te krijgen. Er staat namelijk nergens wat er precies werd opgeofferd in de Koran! “*En (wa), Wij verlostte hem (fadaynāhu), van een offer (bidhib'hin), groots (aẓīmin)*”. Er staat ‘groots’ (*aẓīmin*) en we lezen niet over een diersoort. Er staat dus dat de profeet Ibrahim werd verlost met een offer, of is het van een offer, of is het voor een offer? We lezen ‘*bi-dhib-hin*’. De term ‘*bi*’ in het Arabisch betekent ‘*met*’, zoals in ‘*bi-ismi-llah*’: ‘*In de naam van Allah*’. In het Arabisch is de vertaling van ‘*bi-l-qalam*’: ‘*met de pen*’. Is de term ‘*bi*’ nou ‘*in*’, of ‘*met*’? Wat is de juiste interpretatie van de vers? We dienen voorzichtig te zijn met interpreteren. De vers uit de Koran spreekt alleen over de intentie van de profeet Ibrahim, en dat Ibrahim voorgesteld had om zijn zoon te slachten. Het spreekt alleen over de gedachte, en spreekt verder niet over een dier dat ter plaatse kwam. Kortom, verkeerde interpretaties geven vorm aan de hedendaagse hoofdstroming Islam. Het is geen bevel van de Allerhoogste om een dier op te offeren elk jaar, omdat hier geen gegrond bewijs voor is te vinden in het boek van Allah. Misleiden zelfbenoemde Islamitische geleerden de Moslims? Het opofferen van dieren op Eid feesten voor Allah is totaal on-Islamitisch als we de feiten op tafel leggen, en heeft weinig tot niks te maken met de Koran. Ik

kan niet begrijpen dat dit de 'schoonheid' van de islam voorstelt. Een offer dat wordt aangeboden aan de Allerhoogste is geen wet, en is ook geen onderdeel van de zogenoemde 5 zuilen van Islam (arkān-al-Islām/أركان الإسلام) de 5 verplichtingen voor een moslim: geloofsbelijdenis (*sjahada*), gebeden (*salat*), aalmoezen (*zakat*), vasten (*sawm*), pelgrimstocht (*hajj*). Laat het ook duidelijk zijn dat aalmoezen (*zakat*), niet gelijk staat aan het offeren van een dier ter tegemoetkoming voor de armen, want dit kan op vele andere manieren worden vervuld!

Als Ibrahim zijn eigen zoon zou afslachten, die onschuldig is, dan zou hij een wet in de Koran tegenspreken, namelijk:

مِنْ أَجْلِ ذَٰلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَٰئِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعْدَ ذَٰلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ

[Koran, El Maidah 5: 32]

“...dat hij (*annahu*), wie (*man*), dood (*qatala*), een ziel (*nafsan*), anders dan (*bighayri*), voor een ziel (*nafsin*), of (*aw*), verderf verspreid (*fasādin*), in (*fi*), de aarde (*l-arḍi*), het is alsof (*faka annamā*), hij heeft gedood (*qatala*), de mensheid (*l-nāsa*)...”

Deze vers maakt duidelijk dat het doden van een andere ziel, met uitzondering als straf wanneer iemand een ander mens heeft vermoord (de doodstraf), het is alsof hij de gehele mensheid heeft

vermoord! Allah zou nooit verwachten van profeet Ibrahim om een andere ziel te slachten of te offeren. Doden is doden, of het nou een 'offer' wordt genoemd of niet. Bij het wegnemen van iemand zijn of haar ziel spreek je over 'doden': iemand beroven van het leven.

Dit zou betekenen dat de Allerhoogste een daad verwacht die tegen Zijn eigen wetgeving gaat, en Allah zou nooit tegen zichzelf keren! En Allah zou nooit zondes goedkeuren, wat er ook gebeurt. Allah is zeker en duidelijk in Zijn besluit en wetgevingen! Allah bepleit nooit zonde.

وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا ۚ قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ ۚ اتَّفِقُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

[Koran, Al-Araf 7:28]

“En (wa), wanneer (idhā), zij doen (fa alū), gruwelijkheden (fāḥishatan), zeggen ze (qālū): “Wij bevonden (wajadnā), dat daar (alayhā), onze voorvaders (ābāanā), en (wa), Allah (l-lahu), ons het bevelen (amaranā), eraan hielden (bihā).”, Zeg (qul), “Voorzeker (inna), Allah (l-laha), doet niet (lā), bevelen (yamuru), gruwelijkheden (bil-fāḥshāi), zeggen jullie (ataqūlūna), over (alā), Allah (l-lahi), wat (mā), niet (lā), jullie weten (ta‘lamūna)?”

Waarom zou de Meest Genadigste ooit, een dier willen laten doodmaken, en het vlees ervan laten consumeren? En dat elk jaar, en er een feestdag van maken? De mens heeft het recht niet, en Allah heeft daar geen behoefte aan. Allah is namelijk de

Onafhankelijke (*as-Samad/الصَّمَدُ*) (Koran, 112:2).
Nogmaals, Allah heeft geen behoefte en is zeker niet
in iedere zin afhankelijk van Moslims, Christenen en
Joden die dieren offeren voor Hem, de Enige Echte.

فَقُضِّلَ لِرَبِّكَ وَأُنْحَرُ

[Koran, Al Kawthar 108: 2]

“Dus (fa), bid (ṣalli) tot (li), jouw Meester (rabbika),
en (wa), offer (nhar).”

In één van de vertalingen vanuit de Arabische Koran staat er: “...*en breng offers*”, terwijl er geen indicatie bestaat in het vorige vers dat spreekt over het ‘brengen’, er staat ‘offer’. Er staat nergens een indicatie dat een offer ‘gebracht’ dient te worden, want als het gebracht dient te worden, dat betekent dat het naar een plek of persoon toe moet gaan. Een betere vertaling zou zijn “...*en offer*”. Maar betekent dit Arabische woord ‘nhar’ wel ‘offer’? Deze term komt namelijk 1 keer voor in de Koran. Het maakt niet uit hoeveel kennis Islamitische wetenschappers denken te hebben, maar ze hebben de taalkundige kennis nodig om de Nobele Koran correct te kunnen begrijpen. Islamitische geleerden verschillen dus ook van mening, mede door de taal factor. Sommige geleerden claimen dat deze vers spreekt over ‘*Eid al-Adha*’, omdat er gesproken is over ‘gebed’ en ‘offer’ volgens hun, en er dus een enige relatie bestaat. Dit is incorrect, want anders zou de Wijze Koran het duidelijker formuleren, en spreken over een feestdag. Ze denken dat het spreekt over een specifiek ‘*Eid al-Adha*’ gebed en een dierenoffer. Ondanks dat er

verder geen voorwaarden worden genoemd betreffende het offer? Is dit dan geen onduidelijke zaak? Het indiceert dus ook niet over een dier dat geslacht dient te worden. Betreft woordkeuze komt het niet duidelijk naar voren of er daadwerkelijk gevraagd wordt om een dieroffer. Verder wordt er ook nergens in het hoofdstuk (*Soera*/سورة) gesproken over een dag ter herdenking aan profeet Ibrahim. Dus om ervan uit te gaan dat Allah sprak over 'Eid al-Adha' is meer gebaseerd op een eigen invulling, dan op wat de Koran werkelijk duidelijk probeert te maken. Andere geleerden zijn van mening dat het niet om een offer spreekt, maar om het opsteken van je handen bij het begin van het gebed. Zo zien we dat zelfs de geleerden binnen de Islam er zelf niet uitkomen over de betekenis ervan en er verschillende interpretaties bestaan. Er bestaat een unieke Koran, en toch bestaan er meerdere stromingen en interpretaties. Geleerden geven een betekenis­mogelijkheid, buiten de eigenlijke betekenis. Ze claimen dat het offeren van een dier, een vorm is van de wil van Allah, maar waarom zou Allah dat zo graag willen? Om de armen te helpen met voeding? Er bestaan meerdere manieren om de armen te voeden, en dat is niet enkel mogelijk met alleen dierenvlees. Als we kijken naar de naam van het hoofdstuk "*El Kawthar*" (ك ث ر) dan komen we uit bij deze betekenissen van het woord: 'overvloed', 'rivier in het Paradijs', 'veel goeds', 'een zoet drankje', 'overvloedig', 'een gul persoon'.

Het is belangrijk om te weten dat een Arabisch woord verschillende betekenissen kan hebben, en de betekenis ervan, is altijd afhankelijk van de context. De term '*nhar*' staat ook voor '*keel*', en betekent niet per definitie '*slachten*'. Het kan dus ook refereren naar de keel. Waarom zou Allah '*gebed*', en '*offer*' bij elkaar zetten in een enkele vers? Is '*vasten*' dan niet gelijk aan '*gebed*' in belangrijkheid, of bijvoorbeeld '*aalmoezen*'? Het past niet bij elkaar om gebed met daarna het offeren van dieren een hoogtepunt te geven, en de andere belangrijke daden weg te laten. Om te zeggen dat Allah wacht tot een offer tot hem wordt gebracht is op zichzelf een verkeerde interpretatie van Allah. Of om te zeggen dat het de mens dichterbij brengt tot Allah. Omdat dit zou wijzen op het feit dat Allah interesse heeft in offers die worden gebracht tot Hem. Waarom zou Allah hier interesse in hebben? Allah is de Alwijze (*El Hakim* / , الْحَكِيم) de Liefdevolle (*El Wadoed*/الْوَدُود). Is het dan liefde om Uw creatie andere wezens te laten slachten voor Uw tevredenheid? Zeker niet! De wezens op deze planeet zijn misleid in het geloof dat U zo in elkaar zit, deze interpretatie komt niet eens in de buurt van Uw Wijsheid!

De term '*nhar*' die we tegenkwamen in het vorige vers, kan dus wel degelijk ook te maken hebben met het gebed (*salat*). Dat klinkt op zichzelf al meer logisch, omdat het spreekt over het gebed in hetzelfde vers. Het kan ook betekenen dat bij het gebed, de handen omhoog worden geheven, tot de keel hoogte. En dus dat er gesproken is over het

gebed, en daarbij het omhoog brengen van de armen. Er heerst veel verwarring betreft de interpretaties van verschillende verzen uit de Koran. De geleerden hebben de term '*nhar*' vertaald als '*offer*', maar er staat niet duidelijk beschreven in deze vers dat het gaat om een dier offer? We gaan kijken naar wat een offer betekent. Een '*offer*' is een '*daad van geven*'. Het heeft dus niets te maken met het doden van een dier bij voorbaat, en het vlees ervan uitdelen onder de armen. Iemand kan namelijk ook zijn of haar welvaart offeren. Als de geleerden claimen dat het een '*geschenk is aan Allah*', '*offer voor Allah*', dan hebben ze zeker een verkeerd beeld over Allah, de Allerhoogste! Allah heeft jouw offer niet nodig.

Blijf vragen stellen! Als het een verplichting zou zijn om een dier te offeren, dan zou je geen Moslim kunnen zijn en tegelijkertijd vegetarisch. Dit is een leugen, want dit kan wel! Je kunt wel vegetarisch zijn en een Moslim zijn tegelijk. Het is geen verplichting om een dier te slachten en te offeren, en het is duidelijk geen verplichting onder de Moslims, als je goed leest, onder de juiste begeleiding, in de juiste context. Een offer, is geen ritueel, het is het opgeven van iets, omwille van een beter doel. En dus kun je van alles offeren. Het is een ander woord voor '*aanbieden*'. Je kunt veel aanbieden voor de gemeenschap, en niet enkel het vlees van een dier. Allah wil niet dat jij een dier tot hem offert. Door goedheid te verrichten, praktiseer je de wil van Allah, en leef je in harmonie met goedheid.

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ
وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَهِيمَةِ
الْأَنْعَامِ ۚ فَإِنَّهُمْ إِلَى اللَّهِ وَاحِدٌ ۚ فَلَهُ أَسْلِمُوا ۚ وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ
وَالْبُذُنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِّنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا حَبِيرٌ ۚ فَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ
عَلَيْهَا صَوَافٍ ۚ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ ۚ
كَذَٰلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
لَن يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَكِن يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ ۚ كَذَٰلِكَ
سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ ۚ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ

[Koran, Al Hajj 22:33-37]

“Voor jullie (lakum), daarin (fihā), zijn voordelen
(manāfi‘u), voor (ilā) een periode (ajalin), vastgesteld
(musamman), dan (thumma), hun offerplaats
(maḥilluhā), is bij (ilā), het huis (l-bayti), de oude (l-
‘atīqi), en (wa), voor elke (likulli), gemeenschap
(ummatin), hebben wij vastgesteld (ja‘alnā), een
ceremonie (mansakan), dat ze mogen herdenken
(liyadhkurū), de naam (is‘ma), van Allah (l-lahi), over
(alā), wat (mā), Hij hen mee heeft voorzien
(razaqahum), van (min), de beesten (bahīmati), van
het vee (l-an‘āmi), en jullie Allah (fa-ilāhukum), is de
God (ilāhun), Één (wāḥidun), dus tot Hem (falahu),
wees in vrede (aslimū), en (wa), geef blijde tijdingen
(bashiri), aan de nederigen (l-mukh‘bitīna), degenen
die (alladhīna), zodra (idhā), ze herinneren (dhukira),
Allah (l-lahu), angst uit referentie (wajilat), hun
harten (qulūbuhum), en (wa), degenen die geduldig
zijn (l-ṣābirīna), over (alā), wat (mā), hen treft
(aṣābahum), en (wa), degenen die vestigen (l-
muqīmī), het gebed (l-ṣalati), en (wa), waarvan
(mimmā), Wij jullie mee hebben voorzien
(razaqnākum), ze geven uit (yunfiqūna), en (wa), de

kamelen en het vee (l-bud'na), Wij hebben ze
 gemaakt (ja'alnāhā), voor jullie (lakum), onder (min),
 symbolen (sha'āiri), Allah (l-lahi), voor jullie (lakum),
 daarin (fihā), is goedheid (khayrun), dus vermeld (fa-
 udh'kurū), de naam (is'ma), Allah (l-lahi), op hen
 (alayhā), zodra opgesteld (ṣawāffa), wanneer (fa-
 idhā), naar beneden zijn (wajibat), op hun kanten
 (junūbuhā), eet dan (fakulū), van hen (min'hā), en
 (wa), voed (aṭ'imū), de behoeftigen die niet vragen (l-
 qāni'a), en (wa), de behoeftigen die vragen (l-
 mu'tara), als volgt (kadhālika), Wij hebben ze
 onderworpen (sakharnāhā), tot jullie (lakum), opdat
 jullie (la'allakum), dankbaar zullen zijn (tashkurūna),
 er zal niet (lan), bereiken (yanāla), Allah (l-laha), het
 vlees (luḥūmuhā), en niet (walā), hun bloed
 (dimāuhā), maar (walākin), er bereikt Hem
 (yanāluhu), het Godsbewustzijn (l-taqwā), van jullie
 (minkum), als volgt (kadhālika), Wij hebben ze
 onderworpen (sakharnāhā), tot jullie (lakum), zodat
 je de grootsheid (litukabbirū), Allah (l-laha), voor
 (alā), wat (mā), Hij jullie heeft geleid (hadākum), en
 (wa), geef blijde tijdingen (bashiri), de goeddoeners
 (l-muḥ'sinīna).”

Deze vers spreekt over een specifieke offer plaats, en
 spreekt over de 'Ka'ba'. De Ka'ba is beschreven als
 het 'aloude huis' (*Al Baitil Atiiq*). Het spreekt duidelijk
 over het offeren van een dier in Mekka, de plaats in
 huidig Saudi-Arabië. Maar spreekt het niet over een
 specifiek moment in de geschiedenis? Waar gaat de
 context over? Of wordt er verwacht van ons dat wij
 dieren gaan offeren in de huidige Ka'ba in Mekka?

Daar is simpelweg geen ruimte en tijd voor, want er bestaan miljoenen Moslims, en als dit een verplicht ritueel zou zijn, dan zouden we allemaal in de rij moeten staan bij de Ka'ba om een dier te offeren daar. Ze gebruiken deze vers om het jaarlijkse offerfeest goed te keuren en te onderbouwen. Ook in het volgende vers van dezelfde hoofdstuk merken we nog iets op.

لِّيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم مِّنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا أَوَايِصَ الْفَقِيرِ

[Koran, Al Haj 22:28]

“Dat ze getuigen (liyashhadū), voordelen (manāfi‘a), voor hen (lahum), en (wa), vermeld (yadhkurū), de naam (isma), van Allah (l-lahi), op (fī), dagen (ayyāmin), bekend (ma‘lūmātin), over (alā), wat (mā), Wij jullie mee hebben voorzien (razaqahum), van (min), de beesten (bahīmati), van het vee (l-an āmi). Dus eet (fakulū), ervan (min'hā), en (wa), voedt (aṭ‘imū), de noodlijdende (l-bāisa), de armen (l-faqīra).”

Er staat nergens de term ‘vlees’, of het woord ‘slachtdier’. En wat nou als iemand het zich niet kan veroorloven om een dier te slachten? Het is kortom geen verplichting om dierenvlees te eten. Het eten ervan is optioneel. Verder staat deze vers geheel in het kader van de bedevaart, en is het geen algemene voorschrijving en bevel om de dieren van het vee te eten. Deze vers sprak tegen het volk in die tijd. Maar Moslims lezen en halen graag verzen uit de originele context en passen het toe in deze tijd. Het spreekt

over “*Dat ze getuigen*”, de ‘ze’ spreekt over een specifiek volk. Dierenoffers zijn eerder optioneel dan verplicht voor moslims.

We merken op dat “*Wij jullie mee hebben voorzien (razaqahum)*”, is gebruikt met een enige betekenis. Voor iemand die ermee *voorzien* is, dat zijn de mensen die een dier *bezitten* zoals de boeren en herders. In deze vers betekent ‘*voorzien*’ het feit van ‘*bezit*’. Dus als je geen dier bezit, is het dan nog steeds nodig om een dier te offeren? Deze vers in de Koran werd geopenbaard als een boete of straf voor het uitvoeren van een incorrecte bedevaart genaamd ‘*Tamattu Hajj*’ (Koran, 2:196). Verder zien we ook de term ‘*razaqahum*’, dat komt van het wortelwoord ‘*rizq*’, dat ‘*voorziening*’, ‘*welvaart*’ betekent. De term ‘*rizq*’ betekent in deze vers om aan te geven wat persoonlijk bezit is. Omdat het niet spreekt over algemene zegeningen, zoals bijvoorbeeld de regen of planten, omdat de regen ook gezien kan worden als voorziening. De definitie van ‘*voorzien*’ is: de actie van het aanbieden of leveren van iets voor gebruik. Je kunt dieren niet alleen gebruiken voor hun vlees, maar ook voor melkproducten bijvoorbeeld. Dus de mens is voorzien van vee, die gebruikt kan worden voor landbouwproducten. Het werd de mensen opgedragen om goedheid te verrichten door te geven van het vee die ze hadden. Is deze vers werkelijk bedoeld voor dit tijdperk? Vergeten ze niet de context van de vers? Deze vers werd geopenbaard als verkondiging aan het volk in die tijd, die kwamen om de bedevaart te verrichten. De openbaring van dit

hoofdstuk ging over de bedevaart en verder niet over een 'Eid' feest. Laten we de geleerden vragen stellen hierover, en hun vragen wat dit met Eid al-Adha te maken heeft? Het is tijd om wakker te worden en ons zelf af te vragen waar we mee bezig zijn, en om dingen te herzien vanuit de Koran.

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنِ
 مَاضٍ غَيْرُ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ

[Koran, Al Baqarah 2:173]

“Alleen (innamā), Hij heeft verboden (ḥarrama), voor jullie (alaykumu), de dode dieren (l-maytata), en (wa), het bloed (l-dama), en (wa), vlees (laḥma), zwijnen (l-khinzīri), en wat (wamā), is opgedragen (uhilla), ermee (bihi), aan ander dan (lighayri), Allah (l-lahi), wie dan ook (famani), is gedwongen door noodzaak (uḍ ṭurra), zonder (ghayra), ongehoorzaam te zijn (bāghin), en (wa), niet (lā), overschrijdt (ādin), dan geen (falā), zonde (ithma), is op hem (alayhi), voorzeker (inna), Allah (l-laha), Vergevend (ghafūrun), Barmhartig (rahīmun).”

Ook treffen we een vers aan in het vijfde hoofdstuk van de *Koran*, 5:2. Het is belangrijk om te kijken naar de context ervan. Deze vers werd namelijk openbaard in de periode waarin de profeet Mohammed met meer dan 1000 moslims naar Mekka ging om de *Umrah* (bedevaart) uit te voeren, waar de *Quraish* stam vijandschap toonde en hen verhinderde het uit te voeren. Het is duidelijk dat deze vers relevant was in die tijd.

We komen ook de term ‘Qurban’ tegen in de Koran, waar het spreekt over de offers gebracht door Qābīl en Hābīl. Omdat hun bevelen werd om een dierenoffer te brengen, wilt dat ook zeggen dat wij dat dienen te doen momenteel?

وَإِثْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأُ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ

[Koran, Al Ma'idah 5:27]

“En vertel (wa-ut'lu), tegen hen (alayhim), het verhaal (naba-a), van de twee zonen (ib'nay), van Adam (ādama), in waarheid (bil-ḥaqi), toen (idh), beide offerde (qarrabā), een offer (qurbānan), en het werd geaccepteerd (fatuqubbila), van (min), één van hen (aḥadihimā), en niet (walam), was geaccepteerd (yutaqabbal), van (mina), de ander (l-ākhari). Hij zei (qāla): “Ik zal je zeker vermoorden (la-aqtulannaka)”, zei de ander (qāla) “Alleen (innamā), accepteert (yataqabbalu), Allah (l-lahu), van (mina), de Godsbewuste (l-mutaqīna).”

Dat je een dierenoffer brengt wilt niet zeggen dat je per definitie ‘Godsbewust’ bent of ‘rechtvaardig’.

De opdracht van de Allerhoogste, was een opdracht voor specifiek de twee broers geweest. Het is krankzinnig om dierenoffers te beschouwen als verplicht voor alle mensen van de Allerhoogste. Het offer van Qābīl werd afgekeurd en het offer van Hābīl werd goedgekeurd. Geleerden verschillen van mening over waarom het offer van Qābīl werd afgekeurd. De ene zegt dat het niet komt door wat Qābīl offerde,

maar hoe, en dat het kwam door zijn innerlijke karakter waarmee hij de opdracht uitvoerde. En sommigen zeggen dat het een landbouwoffer was en niet gepaard ging met het vergieten van bloed. Het was niet wat Qābīl gaf. Het was hoe hij gaf wat hij had. Volgens de Bijbelse geschriften was hij ongehoorzaam door de eerste vruchten van zijn oogstoffer niet te geven. Het weerspiegelde een gebrek aan vertrouwen in zijn hart.

ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה

[Bijbel, Genesis 4:3]

“En het kwam tot stand (*way-hî*), op het einde der dagen (*miq-qêṣ yā-mîm*), en bracht (*way-yā-bê*), Kaïn (*qa-yin*), van het fruit (*mip-pə-rî*), van de grond (*hā-’ă-dā-māh*), een offer (*min-ḥāh*), tot Hem (*Yah-weh*).”

Vele Bijbelse vertalingen en geschriften hebben ‘*miq-qêṣ yā-mîm*’ vertaald naar ‘*op een keer*’, of ‘*na een tijd*’, maar we zien de term ‘*yā-mîm*’ die staat voor ‘*dagen*’. Het lijkt op de term ‘*yawm*’ (يوم) in het Arabisch.

VRAAG

Is het per se nodig om een dier te offeren zodat Allah tevreden is met mij?

Iedereen die op deze antwoordt met “Ja” heeft Allah onderschat. Velen zullen op deze vraag antwoorden als volgt “*Allah wilt geen offer, Allah wilt de armen helpen met het vlees van het dier*”. Dus als het motief is om de armen te helpen, waarom is daar dan per se vlees van een dier voor nodig in deze tijd? Kunnen we niet het dier melken en er melkproducten van maken

zoals kaas, melk zodat de armen ervan kunnen profiteren? Kan ik de armen dan niet op een andere manier helpen? Zoals het leveren van schoon drinkwater als voorbeeld. Kan Allah tevreden zijn met mijn daden als ik geen dieren offer in mijn leven? Daarnaast, ik ben geen boer, ik heb geen dieren om te offeren. Dit zijn vragen die ik stel aan Moslim geleerden die het offeren van dieren aanmoedigen. Het is belangrijk om vragen te stellen aan jouw geleerden, door vragen te stellen zul jij jezelf ontwikkelen en jouw praktijk kunnen verbeteren. Als mens probeer je genadevol en barmhartig te zijn tegen alle wezens. Hoe snijdt iemand die genadevol en barmhartig is iemands keel door? Kan genade en barmhartigheid door dezelfde deur, samen met het opensnijden van de keel van een levend dier? Waarom is het voor jullie zo moeilijk om te zien dat de God van het universum dit soort dingen niet nodig zou hebben?

VRAAG

Maar de meerderheid van geleerden binnen de Islam zeggen dat het dieroffer een verplicht ritueel is voor elke Moslim?

Deze meerderheid van geleerden houden zich meer bezig met Hadith boeken, die niet zijn geïnspireerd door de Engelen, dan dat ze zich bezighouden met de betekenis van de Koran zelf. Ze halen allerlei overleveringen tevoorschijn, maar kunnen geen één vers uit de Koran halen die duidelijk maakt dat het een verplicht ritueel is, laat staan op deze dag: *Eid al-Adha*. Om hun argument te valideren halen ze Hadith

erbij, en claimen dat ook deze goddelijk geïnspireerd zijn. Dit is een leugen! Deze Hadith overleveringen zijn nooit goedgekeurd door de profeet Mohammed zelf. In de Koran is er vaker gesproken over het feit dat de Koran wordt beschermd door de aangename wezens (*Koran*, 13:39, 42:24), dit kunnen de geleerden niet zeggen over hun Hadith boeken! Hadiths zijn de bron van veel ellende in deze wereld. Een aanbidder van de Allerhoogste zal geen andere bron gebruiken voor religieuze wetten. Er bestaan geen overleveringen van de profeet Mohammed zelf, of de levenswijze van Mohammed. De Koran zelf is een overlevering van de Allerhoogste. En de levenswijze, oftewel de ‘*Sunnah*’ (سنة) is en komt van de Allerhoogste (*Koran*, 33:62, 48:23). Weten ze niet dat het volgen van andere woorden dan die van de Allerhoogste in de Koran, gedefinieerd is als afgoderij (*Koran*, 77:50, 45:6, 7:185)?

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ
وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

[Koran, Luqman 31:6]

“En (wa), van (mina), de mensheid (l-nāsi), zijn er die (man), aanschaffen (yashtarī), inactieve (lahwa), verhalen (l-ḥadīthi), om te misleiden (liyudīlla), van (an), de weg (sabīli), van Allah (l-lahi), zonder (bighayri), kennis (ilmin), en (wa), nemen het (yattakhidhahā), belachelijk (huzuwan).”

We zien hier letterlijk de term ‘*l- ḥadīthi*’ en deze Arabische term betekent ‘*verhalen*’ of ‘*overleveringen*’. Verder zegt de Koran, het boek van

Allah, dat de profeet Mohammed niet kwam om iets nieuws te onderwijzen. De profeet liet duidelijk weten dat hij niet kwam met iets nieuws. De profeet droeg eerder de titel waarschuwer, in plaats van een boodschapper, omdat de boodschap van Islam (vrede) niet iets nieuws was. Dit lezen we in het volgende vers:

قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنِّي أَنَّبِعُ إِلَّا
مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ
[Koran, Al Ahqaf 46:9]

“Zeg (qul), “Ik ben niet (mā kuntu), een nieuwe (bid’an), van de (mina), Boodschappers (l-rusuli), en (wa), niet (mā), weet ik (adri), wat (mā), gedaan zal worden (yuf’alu), met mij (bī), en (wa), niet (lā), met julie (bikum), ik volg niet (in attabi’u), behalve dat (illā), wat (mā), is onthuld (yūhā), aan mij (ilayya), en (wa), ik ben niet (mā anā), behalve (illā), een waarschuwer (nadhīrun), duidelijk (mubīnun).”

Als de profeet Mohammed werd bevolen om te zeggen “Ik volg slechts wat aan mij geopenbaard wordt”, en Moslims de profeet Mohammed dienen te volgen, waarom volgen we Hadith boeken in plaats van de revelatie (Koran) zoals de profeet Mohammed dat deed?

En toch willen zogeheten ‘Islamitische geleerden’ beweren dat het offeren van dieren, onderdeel is van de leer van de profeten, en een verplichting is op dagen zoals Eid al-Adha, of bij de geboorte van een kind. Ze maken er zelf wat van, en hebben een eigen

draai gegeven aan de levenswijze van Vrede (Islam). Islam draait niet om het slachten van een dier eens in het jaar, het draait om goedheid, en goedheid kent vele wegen. Het is godslastering om te zeggen dat Allah verwacht van mensen om eens in het jaar een dier te slachten. Eer tonen en respect naar de profeet Ibrahim toe hoeft je niet te uiten via de dood van het vee. Als men echt eer en respect zouden willen tonen, dan zou men indenken over goedheid tegenover de mensen. En door te zeggen dat het geven van vlees aan de armen goedheid is, dat klopt en ik begrijp waarom je dat denkt, maar de wortel van deze goedheid is niet gegrond. Iemand die armoedig is, die heeft de juiste vitamines en voedingswaarden nodig, en daar is groenten en fruit rijker in dan het vlees van dieren. Vlees is zeker niet gezond om te consumeren, en dit is een wetenschappelijk feit. Geloof me niet, zoek het maar op!

Het is wettig om vlees te nuttigen volgens de Koran in een bepaalde context (*Koran, 2:173*), maar sommige mensen houden er niet van om vlees te eten, het is daarom ongepast om het eten van vlees te verplichten voor Moslims. Vlees eten is dus een open keuze voor Moslims. Moslims doden dieren, die lijden en willen leven. Maar dat hoeft niet. Dieren hoeven niet te lijden voor het welzijn van de mens, of voor de tevredenheid van Allah. Welke optie zou beter zijn als we mogen kiezen: dieren schade toebrengen en doden voor consumptie, of een optie die een wezen

geen schade berokkent, zoals het eten dat vanuit de grond komt?

Ze verzinnen allerlei argumenten. Zoals het argument *“om te erkennen dat alleen Allah het recht heeft om een leven te nemen”*. Waarop ik antwoord: Je hoeft geen dier te doden om te kunnen erkennen dat alleen Allah het recht heeft om een leven te nemen. Je kunt dit erkennen door erbij stil te staan en te reflecteren, zonder een dier te moeten offeren. Want als dit argument klopt, dat wil dus zeggen dat jij als Moslim een dier zou moeten doden, voor jou, om te kunnen begrijpen dat alleen Allah het recht heeft om een leven te nemen. Als Allah het recht heeft om een leven te nemen, waarom nemen Moslims het dan weg van de dieren? Is dit niet de taak van de Allerhoogste? Zelfs de geleerden binnenin de Islam verschillen van interpretatie, sommigen zeggen dat het offeren van dieren een verplicht ritueel is, en anderen zijn weer van mening dat het niet verplicht is voor Moslims. Is de religie Islam moeilijk, of maken mensen de religie moeilijk en ingewikkeld? Zelfs in de Hadith boeken zien we dat het offeren van een dier geen verplichting is. De overleveringen zijn gebaseerd op gebeurtenissen, en niet gebaseerd als oplegging of verplichting. Ik vraag me af of de geleerden die Hadith overleveringen aanhouden en Eid al-Adha als verplicht beschouwen, deze overlevering ooit hebben gelezen: *“Qurra ibn Iyas rapporteerde: Een man zei: "O Boodschapper van Allah, ik ging een schaap slachten maar ik had er genade voor (of had er medelijden mee)." De Boodschapper van Allah zei:*

"Als u had genade op de schapen, dan zal Allah twee keer genade met u hebben." Deze overlevering is authentiek beoordeeld door diverse geleerden. Het is te lezen in *al-Adab al-Mufrad* 373 Boek 20, *Hadith* 373. Dus als een geleerde mij verteld dat het een verplichting opgelegd door Allah is, om een dier te offeren, en ik laat ze deze overlevering zien, dan zal er hoogstwaarschijnlijk een moment van stilte vallen. Genade is een belangrijk karaktereigenschap in de mens, of het nou tegenover mensen of dieren is.

Dit is geen aanval op Islam, dit is een aanval op de interpretatie van Islam. De interpretatie van mensen die denken de levenswijze van Ibrahim correct te volgen. Miljoenen Moslims wereldwijd zijn afhankelijk geworden van andermans interpretaties, omdat kennis over hun eigen religie en manier van leven niet wordt bijgehouden en vergaart. De geleerden zijn niet Allah. Allah gaf je intuïtie, niet een stel geleerden die voor jou definiëren wat de religie is. Mensen hebben hun intuïtie verwaarloost, en zijn geleerden gaan volgen. Intuïtie behoort tot reflecteren en redeneren. Zou je je kinderen een halal slachthuis laten zien, denk je dat ze trek zullen hebben om ze op te eten of zou het hen bang maken? Waarom zou Allah je kinderen bang maken voor hun eigen voedsel? Welke zou de duivel willen dat wij kiezen? Planten en kruiden van het land eten, of dieren slachten en eten? Het zijn de mensen die bloedvergieten op de planeet aarde (*Koran*, 2:30), en niet alleen onder mekaar, ze vergieten ook het bloed van de dieren van het land.

Islamitische geleerden geven je talloze Hadith overleveringen om het slachtfest te steunen, maar weten ze dan niet dat hun Hadith overleveringen elkaar tegenspreken? Zoals het wassen voor het gebed, oftewel de 'woedoe' (وضوء), dit is de wassing die wordt verricht door een Moslim voor het gebed. Er zijn 3 overleveringen over het aantal keer wassen van de lichaamsdelen. De overlevering in *Sahih Bukhari 1:4:159* spreekt over het één keer wassen van de lichaamsdelen, terwijl de overlevering in *Sahih Bukhari 1:4:161* spreekt over drie keer wassen van de lichaamsdelen. En dan is er nog een andere overlevering die weer spreekt over twee keer wassen per lichaamsdeel, in *Sahih Bukhari 1:4:160*. Dit zijn dezelfde Hadith boeken die ze gebruiken, om zogenaamd 'duidelijkheid' te geven in de religie van Allah. Ze hebben de Koran verwaarloost, want in de Koran is er gesproken over een enkele keer, het wassen van de lichaamsdelen (*Koran, 5:6*). Deze vers spreekt over het wassen van gezicht, armen tot aan de ellebogen, hoofd, voeten tot de enkels. Wat zien we in Sunni Islam? Ze wassen ook de neus, en de oren, en wassen de lichaamsdelen drie keer. Ze voegen instructies toe aan de religie van Allah, en dit is een voorbeeld van hoe ongegrond de Hadith overleveringen zijn. Dus om Eid al Adha te verkondigen, zonder grondig bewijs vanuit de Koran, is een innovatie. Het is dan ook belangrijk om jezelf aan de Koran te houden in plaats van de Hadith boeken, geschreven door mensen. De Hadith boeken zijn geen revelaties van Allah, terwijl de Koran dat

wel is! Zonder de Hadith overleveringen blijft er weinig over van het slachtfest dat ze elk jaar vieren. En ik geef zeker niet de onwetende Moslims de schuld, de fout zit namelijk eerst bij de geleerden, omdat die de verantwoordelijkheid hebben om de mensen juist te onderwijzen. En dat is zeker niet de makkelijkste taak. Misleidde geleerden hebben de religie moeilijker gemaakt dan dat Allah het wenst voor iedereen (*Koran, 5:6*). Als de Koran een leidraad is voor de mensen (*Koran, 31:3*), waarom volgen mensen liever Hadith boeken, dan enkel de Koran? Is de Koran niet voldoende voor Moslims? Als de Koran een boek is met wijsheid, waarom hebben geleerden dan Hadith overleveringen nodig om de wijsheid te kunnen vatten, is de Koran niet wijs op zich? Of hebben ze de Hadith boeken nodig, zodat ze de Koran beter kunnen begrijpen? En zelfs in hun Hadith staat geschreven als overlevering van Abdallah bin Amru, in *Bukhari* dat de profeet zei dat “*Wie vriendelijk is tegen de schepselen van Allah, is vriendelijk tegenover zichzelf*”. Dus waarom slachten Moslims zoveel dieren? Is dit werkelijk ‘vriendelijk’ zijn? Is het vriendelijkheid om goed te zijn voor een dier en om voor een dier te zorgen, en dan uiteindelijk een mes tevoorschijn halen om het hoofd eraf te slachten? En er bestaat zelfs een Hadith overlevering waarin we lezen dat er beloning zit in het helpen van een dier, een levend wezen (*Hadith, Bukhari, 3:322*). Dus Moslims helpen dieren met het leven, en uiteindelijk worden diezelfde wezens onthoofd en opgegeten voor eigen belang? Als het eten van vlees geen

verplichting is in Islam, waarom zou een Moslim dan verplicht zijn om een dier te slachten? En zou een Moslim niet voor zijn broeder en zuster moeten wensen, wat hij of zij, wenst voor zichzelf?

Een andere misvatting met betrekking tot opoffering is de herhaling elk jaar. De profeet Mohamed herhaalde geen offer elk jaar. De profeet Mohammed leefde 8 jaar na documentatie van het opleggen van een offer, maar hij herhaalde deze praktijk niet elk jaar. Vlees consumeren is geen noodzaak in de religie van Allah (*Dien l-lahi*). Het woord '*Dien*' komt uit de Semitische taalfamilie vandaan: dañä (ዳኻ), en dīn (דין) in het Hebreeuws. De term betekent '*religie*', of '*gewoontes*', '*levensstijl*'.

Naar schatting bestaan er zo'n 1 miljard schapen over de hele wereld en ongeveer 1.8 miljard Moslims. Als deze cijfers kloppen, dan zouden de schapen zijn uitgeroeid na een enkel Eid al-Adha, als het een verplichting voor elke Moslim zou zijn!

Moslim geleerden zeggen dat het geofferde dier symbolisch is voor het dier in de mens, dus de dierlijke natuur van de mens. En dat het geofferde dier ter herinnering is aan de noodzaak om die dierlijke natuur te elimineren. Maar waarom zouden er miljoenen dieren geofferd moeten worden elk jaar zodat mensen dit zich zullen beseffen? Dit is een verzinsel. Wat als iemand dit besef al heeft in zich, is het dan nog steeds nodig om dieren te offeren voor dit doel? Het doden van dieren op zichzelf is een

daad van dierlijke natuur, zoals de natuur van vleeseters.

VRAAG

Maar wat zijn dan de slechte effecten van vleesconsumptie op het menselijk lichaam?

Verskillende studies die zijn gehouden door onderzoekers zijn gepubliceerd. Ze concluderen dat het eten van vlees veel slechte bijwerkingen heeft. Het kan bijvoorbeeld DNA-schade veroorzaken. Heemijzer, gevonden in vlees, beschadigt namelijk het DNA. Het kan kanker veroorzaken. We vinden cholesterol in vlees. Slecht cholesterol, oftewel de lipoproteïne, die is gekoppeld aan hartziekten. Dierlijk eiwit is gevaarlijk. Het verhoogt IGF-1, dat de groei van kanker in het lichaam bevordert. Vlees stimuleert IGF en stimuleert dus kanker in het lichaam. Dit zijn conclusies van onderzoekers die wetenschappers zijn, die zich alleen bezighouden met feiten voor hun ogen. Een kleine hoeveelheid vlees kan veel schade aanrichten. Slechts 50 gram dagelijkse vleesconsumptie kan het risico op diabetes verhogen. En zelfs mensen die matig zijn in hun vleesconsumptie, zullen het waarschijnlijk te veel consumeren. Er zijn negatieve gevolgen voor het eten van dieren. Maar mensen willen hoe dan ook dieren eten, en dat is hun eigen verantwoordelijkheid. Geloof me niet, zoek het maar op! Er zijn veel gegevens beschikbaar over de slechte effecten van vlees op het lichaam. Een schaap weegt ongeveer 120 kg, waarvan 44 kg vlees gehaald wordt voor consumptie. De opmars van vegetarisme is er niet

voor niets! Het is in opkomst omdat men de wetenschappelijke gezondheidsvoordelen heeft verkregen betreffende vleesconsumptie. De wetenschap heeft ons keer op keer laten zien dat hoe meer vlees we eten, hoe groter het risico op diabetes, hartaandoeningen, kanker en beroertes.

Iemands dieet beïnvloedt niet alleen de lichamelijke gezondheid, maar ook mentaal, emotioneel en spiritueel. De goede gezondheid van de mensheid is niet afhankelijk van dierenvlees. Planten hebben alle benodigde aminozuren onder andere. Planten leveren alle noodzakelijke vitamines en mineralen. Laat mensen je niet voor de gek houden. Ze geven je een mening om te suggereren dat het eten van vlees noodzakelijk is voor jouw gezondheid. Dit is niet zo. Wetenschap heeft bewezen dat het niet eten van vlees hartaandoeningen kan voorkomen, en zelfs het beschadigde kan genezen.

In de Koran lezen we dat men dient te eten van de goede dingen waar ze mee zijn voorzien:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

[Koran, Al Baqarah 2:172]

“O jullie (yāayyuhā), die zijn (alladhīna) gelovigen (āmanū), eet (kulū), van (min), het goede (ṭayyibāti), van wat (mā), Wij jullie mee hebben voorzien (razaqnākum), en wees dankbaar (wa-ush kurū), tot Allah (lillahi), als (in), jullie (kuntum), alleen Hem (iyyāhu), dienen (ta budūna).”

Als we kijken naar de term '*āmanū*' zien we in vertalingen van de Koran dat het is vertaald naar '*gelovige*'. Omdat het komt van het zelfstandig naamwoord: '*īmān*' (إِيمَان) dat '*geloof*' betekent volgens geleerden. Een andere mogelijke betekenis van de term '*āmanū*' is: '*de toevertrouwde*'. Iemand die gelooft ergens in, die heeft namelijk vertrouwen in dat waar hij of zij in gelooft. Geloven is het vertrouwen in een bepaalde waarheid die is verkondigd. De Allerhoogste heeft ons verantwoordelijkheid toevertrouwd, vandaar de titel '*de toevertrouwde*', "*O jullie aan wie het is toevertrouwd*" is een betere vertaling van de term '*āmanū*', dan '*gelovige*'. Dit omdat verantwoordelijkheid is toevertrouwd aan de mens op de planeet die we 'aarde' noemen. De term '*gelovige*' is te simpel en dimt de algehele betekenis van de term in het Arabisch. Het is aan ons om dankbaar te zijn voor alle voorzieningen die we hebben gekregen op deze planeet. De vertalingen zijn zodanig vereenvoudigd dat vele elementen van betekenissen verloren zijn gegaan. De '*āmanū*' zijn een mensensoort waar jij wellicht deel van uitmaakt. Ze zeggen dat wanneer het ware geloof je hart is binnengekomen, je een '*Mu'min*' bent. Maar Allah noemt zichzelf '*El Mu'min*', (Koran, 59:23) en deze term komt van dezelfde wortel, noemt Allah zichzelf dan ook '*gelovig*', of '*de Gelovige*'? Het is hoogstens tijd dat we meer vragen gaan stellen over vertalingen en meer onderzoek gaan doen naar de Koran en de werkelijke betekenis ervan. Is de vertaling van

‘*Mu’min*’ dan geen ‘gelovige’? Waarschijnlijk niet, want Allah kan geen gelovige zijn! Het is wellicht ‘*de Betrouwbare*’, waar je vertrouwen in kunt hebben.

We gaan verder kijken betreffende de consumptie van vlees. Iemand die zeer vleesetend is die loopt risico’s op gezondheidsproblemen, ongetwijfeld! Zelfs volgens de Hadith boeken at de profeet Mohammed zeer weinig vlees. Het dieet van profeet Mohammed was overwegend vegetarisch en gericht op fruit zoals dadels, granaatappel, melk, honing, waarbij vlees een zeer incidentele maaltijd was, vooral als het door anderen werd aangeboden. Het is gedocumenteerd in de biografie (*Sira*/سيرة) van de profeet Mohammed.

Islam is een religie die haar volgers aanmoedigt om hun gezondheid te behouden. Dus als wetenschappelijke feiten bewijzen dat vleesconsumptie ongezond is, wat doen we dan? Negeren we de feiten? Een feit voor de duidelijkheid, is iets waarvan bewezen kan worden dat het waar is, zonder de subjectiviteit van meningen.

In de Hadith van Ibn Mas’ud (*Silsilat as-Saheehah: 1533, Saheeh al-Jami: 1233*) lezen we dat de profeet Mohammed heeft gesproken over het vlees van de koe, en dat deze ziektes bevat. Het gaat als volgt: *“Gebruik de melk en het vet van de koe en vermijd zijn vlees, want inderdaad zijn melk en vet zijn een medicijn en in zijn vlees is een ziekte”*.

Daarbij is veeteelt verantwoordelijk voor ongeveer 50% van alle broeikasgasemissies. En dus niet alleen

heeft het nadelige effecten op de gezondheid van de mens, maar ook op de gezondheid van de planeet aarde (*Koran, 30:41*).

VRAAG

Zijn er andere beschavingen en gemeenschappen die deden aan dierenoffers?

Dieren offeren. Het is een praktijk die zelfs al eeuwenlang voor het jaartal 0 werd gepraktiseerd. De praktijk van jagen wordt ook beschouwd als offeren of opofferen. Verschillende samenlevingen deden gebeden naar de dierenoffers toe. Het offeren van dieren werd gepraktiseerd in oud Griekenland, gemeenschappen in Zuid-Amerika, gebieden in Afrika, Perzië, India, Azië en ook in andere delen van de wereld. In China werden er vroeger bijvoorbeeld paarden geofferd. Er werd een tempel gevonden waarin botten van zo'n 145 paarden werden ontdekt. Daarnaast werden er ook botten van honden, en varkens ontdekt. In India worden er geiten onthoofd, waarvan het bloed wordt gesmeerd op de muren in de buurt van hun tempel. Het is een oude traditie die sommige Hindoes nog steeds praktiseren. Dierenoffers staan bekend in de geschriften van de Hindoes. Ook het offeren van een paard is te vinden in het zogeheten '*Ashvamedha*' ritueel.

In de pre-islamitische periode offerde de Arabieren een schaap bij de geboorte van een jongen, en zijn hoofd werd dan ingesmeerd met het bloed van het schaap. Dit is volgens *Sahih Bukhari* 7: 66: 378, een Hadith overlevering! Het is alsof ze de praktijk van dit pre-islamitische heidendom hebben gekopieerd en

een paar details hebben gewijzigd. Want nog steeds worden er schapen geslacht bij de geboorte van een jongen in vele Moslimgemeenschappen. Niet alleen de Arabieren, maar in vele gemeenschappen vroeger werden er dieren geofferd.

In Ghana bestaat er een plek waar dieren nog steeds worden opgeofferd. Dit doen ze voor hun godheid '*Tongnaab*'. Dit zou de 'leider van de aarde' zijn volgens deze gelovigen. Dit is een praktijk die nog steeds wordt gepraktiseerd.

Niet alleen in Ghana maar ook in andere delen van Afrika zoals in Nigeria werden en worden er nog steeds dieren geofferd. Sommige mensen dachten en denken dat ze de geesten van deze geofferde dieren terug konden brengen als ze zich deze dieren herinneren door bepaalde rituelen uit te voeren. Ze dragen bijvoorbeeld dierenhuiden, of gieten het bloed van de geofferde dieren op de grond, als onderdeel van een ritueel.

In het oude Griekenland gingen de mensen naar tempels om een dier te offeren voor hun valse goden. Hiervoor gebruikte ze een varken, schaap, geit of ander dier. Ze dachten echt dat ze een dier zouden moeten opofferen om een boodschap naar het geestenrijk, de geestenwereld, te kunnen sturen. Het is een misleiding. Vroeger praktiseerde ze '*Thusia*' (θυσία), waarbij een dier werd geofferd. Ze versierde het dier dat zou worden geslacht, en er werd gebeden voor het slachten plaats vond. Vervolgens bewaarde ze het bloed van het geofferde dier in een

vat genaamd een '*Sphageion*', en strooide uiteindelijk dit bloed van het dier over het altaar. Ze geloofde er heilig in dat het hun valse god zou behagen. Ze geloofde ook dat de goden rechtstreeks deelnamen aan het vleselijk feest, en ervan genoten.

Er zijn ook Joden die slachten, en hebben geslacht, waarvan het bloed van het dier, wordt gebruikt voor ritueel gebruik.

Ook in Nepal hebben ze bepaalde rituelen in tempels waar ze het leven van dieren opofferen voor hun nepgoden. Het wordt het Gadhimai-festival genoemd. Ze vieren dit festival om de 5 jaar. In het jaar 2009 hebben ze 50.000 dieren opgeofferd. Ze doen dit om hun nepgod '*Gadhimai*' te behagen, de voorgestelde godin van de macht. En deze mensen praktiseren dit al meer dan 5 generaties lang, en nog steeds zijn deze mensen arm en ziek. Na zoveel dieren te hebben geofferd is de situatie er niet beter op geworden in Nepal. En dat is een feit.

Niet alleen dierlijke offers, maar er waren beschavingen waar er ook menselijke offers waren. Ze deden het in bepaalde rituelen, en denken daarbij een godheid te dienen, opdat ze zelf succes zullen verkrijgen in het leven. In India was het een praktijk. Dit zijn demonische praktijken. Ook hadden de Maya's een religieuze praktijk, waarbij ze in zinkgaten zouden springen. Dit deden ze met slaven, en noemde deze bloedoffers. Ze hadden verschillende manieren voor het offeren van mensen. Ze deden het omdat ze dachten dat het hun goden tevreden zou

stellen. De ongelovigen in de tijd van de profeet Mohammed slachtte hun eigen kinderen, zoals staat beschreven in de Koran:

وَكَذَلِكَ زَيْنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادَهُمْ شُرَكَاءُهُمْ لِيُذْهِبُوا
وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ ۖ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

[Koran, Al'An'am 6: 137]

“En zo ook (*wakadhālika*), hebben het kwaad rechtvaardig gemaakt (*zayyana*), voor velen (*likathīrin*), van (*mina*), de geassocieerde partners (*l-mush'rikīna*), het doden (*qatla*), van hun kinderen (*awlādihim*), voor hun partners (*shurakāuhum*), om zichzelf te laten vergaan (*liyur'dūhum*), om te verwarren (*waliyalbisū*), voor ze (*alayhim*), hun religie (*dīnahum*).”

En ook in de Bijbelse geschriften lezen we in het origineel Hebreeuws:

כי נאפו ודם בידיהן ואת גלוליהן נאפו וגם את בניהן אשר ילדו
לי העבירו להם לאכלה

[Bijbel, Ezechiël 23:36]

“Want (*kī*), ze hebben overspel gepleegd (*ni-'ê-ṗū*), en bloed (*wə-ḏām*), op hun handen (*bî-ḏê-hen*), en (*wə-'et*), met hun afgoden (*gil-lū-lê-hen*), hebben zij overspel gepleegd (*ni-'ê-ṗū*), en zelfs (*wə-ḡam*), het (*et*), offeren van hun zonen (*bə-nê-hen*), waarmee (*ă-šer*), droegen (*yā-lə-ḏū*), naar mij (*lî*), door het vuur (*he-'ê-bî-rū*), voor hen (*lā-hem*), als voedsel (*lā-'āk-lāh*).”

En in *Psalms* komen we het volgende vers tegen:

וַיִּזְבְּחוּ אֶת בְּנֵיהֶם וְאֶת בְּנוֹתֵיהֶם לַשָּׂדִים

[Bijbel, Psalms 106: 37]

“En ze offerde zelfs (way-yiz-bə-ḥū), hun zonen (bə-nê-hem), en (wə-’et), hun dochters (bə-nō-w-tê-hem), aan demonen (laš-šê-ḡîm).”

Het woord ‘laš-šê-ḡîm’ (לַשְׁשִׁיִּים) dat gebruikt is voor duivels betekent '*demonen*'.

Hoe komt het dat het offeren van kinderen wordt gezien door de Allerhoogste als een kwaadaardige praktijk, en dat Allah tegelijkertijd de profeet Ibrahim om zijn toewijding zou vragen om zo'n kwaadaardige daad te plegen? Dat spreekt elkaar tegen en kan niet samen door dezelfde deur van moraliteit. Hieruit blijkt dus dat de '*visie*' of '*droom*' van Ibrahim niet van Allah kwam, maar eerder van de duivel. Wordt wakker!

Het is opmerkelijk dat we vooral mannen zien die dieren offeren. We treffen geen vrouwen aan die dieren offeren. Het is de waanzin en wreedheid van de man die is misleid door de leugens en misconcepties van de duivel, de onaangename. Het offeren van dieren werd gepraktiseerd door stammen die in valse goden geloofden. Ze offerde dieren op, als middel om te communiceren met hun goden, onder andere voor hulp en tegemoetkomingen. Dierenoffers hadden verschillende betekenissen voor verschillende gemeenschappen, gebaseerd op interpretaties van hun rituelen.

Veel mensen deden en doen mee aan het offeren van dieren, wat eigenlijk voor hun normaal is, omdat ze ermee zijn opgegroeid. Er zijn talloze verontrustende afbeeldingen en video's online die laten zien dat deze dieren in een voortdurende staat van angst worden gehouden omdat ze bijvoorbeeld aan muren worden vastgebonden. Het is interfereren met de natuur! Een dier hoort niet aan een muur met een touw vastgebonden te zijn.

Elk van deze voorbeelden eindigt in de martelende en barbaarse dood van deze prachtige dieren.

VRAAG

Wilt Allah dat wij vlees eten?

Allah zegt in de Koran te eten wat goed is (*Koran*, 2:172), dat wat '*tayyib*' is. Allah is liefhebbend. Zou een barmhartige Allah willen dat we een dier onnodige dood toebrengen, wanneer we iets anders kunnen kiezen? We kunnen ervoor kiezen om 2 kg groente te kopen, maar daarvoor kiezen we 2kg vlees, waarbij er een dier om het leven is gebracht. Dieren lijden in slachthuizen. Je kunt de angst in hun ogen zien. Alle dieren zijn individuen met gevoelens, ze voelen plezier, eenzaamheid en angst, maar toch worden ze onderworpen aan gruwelijk misbruik door menselijke handen. Wie wil er vermoorden en ongezonde dingen consumeren? De duivel is het wezen dat moord en bloedvergieten wil en de mens schade wil toebrengen. Het maakt niet uit hoe je ze afslacht, het gaat erom dat je hun leven neemt. En het maakt ook niet uit of je ze aardig behandelt. Dieren worden tegen hun wil vermoord, het is on-

Islamitisch als je het mij vraagt. Waarom denken we alleen aan onze eigen vrede, waarom denken we niet aan de vrede voor de dieren? Uiteindelijk zijn deze dieren onschuldige wezens. Hoe zit het met planten? Planten voelen geen pijn, omdat ze geen zenuwen hebben zoals dieren. We willen allemaal dat er vrede op aarde komt, dat mensen elkaar niet meer vermoorden, maar vrede stichten met elkaar, maar inmiddels willen we wel dat we met slachtmessen achter dieren aangaan? Dieren zijn de meest onderdrukte wezens op de planeet. Onderdrukking is langdurige wrede (opzettelijk pijn doen), de onrechtvaardige behandeling door onverantwoord gezag. Mensen hebben de dierencreatie tot slaaf gemaakt. Het is als de duivel in mensenvorm tegenover deze onschuldige dieren! Het is niet van nature om dieren te doden voor voedsel. Iedereen met gezond verstand kan dit begrijpen. Een natuurlijk mens die tegenover een appelboom zou staan en een schaap, zou van nature op het fruit afgaan. Het eten van dieren is de mens aangeleerd.

Waarom dieren doden voor voedsel terwijl groenten, granen, fruit en noten van nature worden geleverd? Ali ibn Aboe Talib, de neef en schoonzoon van profeet Mohammed documenteerde in de *Sharh Nahjul Balagha*: “En zoals sommige wijzen zeggen: “O zonen van wijsheid, verander je maag niet in begraafplaatsen voor dieren.” / *وكبعض الحكماء حيث قال: يا أبناء الحكمة لا تجعلوا بطونكم قبورا للحيوان*.”

Alle creaties krijgen vrijheid en een plek om te wonen. Ze krijgen allemaal water, lucht, vuur en een verbinding met aarde. Maar de mens grijpt voor zichzelf wat Allah heeft geschapen als gemeenschappelijk voor iedereen. Als dieren konden praten, zouden ze niet gedood en opgegeten willen worden. Je kunt dit door hun reactie heen zien wanneer ze ter dood worden gebracht. Vegetarische Moslims voelen zich sterk verbonden en in harmonie met dieren van deze planeet, op emotioneel en spiritueel vlak. Dit ervaren zij zelf. Het eten of laten van vlees is dus een eigen persoonlijke keuze. De consumptie van dierenvlees wordt vermeld in de Koran, dat is een feit. Maar om te zeggen dat Moslims geen vegetariër kunnen zijn is belachelijk. Dezelfde religie die groot belang hecht aan de behandeling en bezorgdheid om dieren hun welzijn. De profeet Mohammed stond er bekend om dat hij degenen die dieren mishandelden berispte en waarschuwde. En was tevreden over mensen die de dieren vriendelijkheid toonden.

Hoe kunnen Moslims er 100% zeker van zijn dat de dieren die ze eten niet zijn mishandeld en op brute wijze zijn geslacht? Omdat er een 100% halal sticker hangt op de deur van de slager? Er hebben zich verschillende gebeurtenissen plaats gevonden achter de deuren van Islamitische slaggers. Halal vlees is niet per se halal als er halal op staat. Verder is het belangrijk om te beseffen dat de Koran meer dan 1200 jaar oud is, en dat de leefomstandigheden in de Arabische wereld dramatisch zijn veranderd sinds de

pre-islamitische tijd. In die tijd was het dagelijks leven in sommige situaties afhankelijk van dierenvlees. Er bestond een grotere voedselschaarste dan dat we nu kennen in de wereld. Het eten van vlees was in die tijd wellicht nodig om te overleven.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا بِالْعُقُودِ ۚ أُحِلَّتْ لَكُم بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ

[Koran, Al Ma'idah 5:1]

“O jullie (yāayyuhā), degenen die (alladhīna), van de toevertrouwde (āmanū), voltooï (awfū), de beloftes (bil-uqūdi), er is toegestaan (uḥillat), voor jullie (lakum), de viervoeters (bahīmatu), van het grazende vee (l-an āmi), behalve (illā), wat (mā), is gereciteerd (yut'lā), op jullie (alaykum). Niet (ghayra), toegestaan (muḥillī), om te jagen (l-ṣaydi), terwijl jullie (wa-antum), in heilige staat zijn (ḥurumun), voorzeker (inna), Allah (l-laha), besluit (yaḥkumu), wat (mā), Hij voorneemt (yurīdu).”

In eerste instantie verwijst het naar het vlees van sommige dieren dat rechtmatig kan zijn. En we lezen ook dat de ‘staat van heiligheid’ (ḥurumun) en ‘jagen’ (l-ṣaydi) niet samen kunnen. Is dit een teken dat jagen iets is dat ons dichterbij heiligheid brengt? Dit is zeker een vers om goed te bestuderen en op te reflecteren.

Zijn dierenoffers onderdeel van de religie van Allah?

Abrahamitische religie kwam met gebed, niet met offers enkel om contact te maken met de Allerhoogste Allah, of om je ziel te reinigen via een offer.

Het is een innovatie ten onrechte toegeschreven aan de Allerhoogste. Het is geen verplichting, en dus geen onderdeel van de religie van Allah. Allah laat voedselgewoonten aan mensen over. En zelfs de Hadith boeken spreken elkaar tegen. In het *Boek 23, Hadith 1044* lezen we dat een dieroffer niet verplicht is, en in het *Boek 26, Hadith 3243* staat er dat het een Sunnah is, en dus optioneel is? Deze boeken zijn geschreven door Arabieren van die tijd zoals Muhammad bin Sirin. Zo'n Hadith overlevering gaat als volgt: "*Yahia zei dat Malik van Amr ibn al-Harith zei, dat Ubayd ibn Fayruz van al-Bara ibn Azib zei, dat de Boodschapper van Allah zei:*"! Is het niet krankzinnig dat zulke overleveringen, die nooit zijn goedgekeurd door de boodschapper en waarschuwer van Allah zelf, de overhand nemen op de Koran? Ze kiezen zulke boeken geschreven door mensen die geen boodschappers zijn van de Allerhoogste, boven de Koran, het boek die de leiding voor de mensen zou zijn (*Koran, 2:2*)? De betekenis van dierenoffers is verloren, en het is niet relevant meer in deze tijd, noch is het de beste manier om dankbaarheid te tonen en het is zeker niet de beste manier om de armen te helpen.

Islam gaat over het leven in harmonie met zowel de hemel als de aarde. En een dier slachten tegen zijn wil in, presenteert geen harmonie. En dat is makkelijk om te zien.

Het is belangrijk om de offer gebeurtenissen in de tijd van de profeet Mohammed en profeet Ibrahim op een contextuele manier te bekijken. Ze geven je een vertekend beeld van de Koran. Het dient gebonden te zijn aan de context, de omstandigheden, in die specifieke tijd. De revelaties kwamen namelijk niet uit het niets, maar werden tijdens omstandigheden onthuld. In de tijden voorheen de revelatie was het offeren van dieren een praktijk van de mensen met valse goden, waar ze een offer naartoe brachten voor tegemoetkoming en bescherming.

We zien in India, in Tamil Nadu, de praktijk van het offeren van kamelen. De kameel wordt ergens midden op een plein of veld geslacht met meerdere mensen om zich heen, en mensen genieten ervan en zien dit als '*goedheid*'. Het is één groot bloedbad, midden op straat! Dit is toch geen Islam? Er heerst een gebrek aan duidelijkheid over het doel van dierenoffers in de huidige Islam en de relevantie ervan. En zelfs Islamitische geleerden zijn niet duidelijk hierover, en kunnen geen duidelijk antwoord geven op vele vragen, omdat ze de antwoorden simpelweg niet hebben. Het is tijd om opzoek te gaan naar de antwoorden op onze vragen, en elke geleerde die jou raar aankijkt omdat je een vraag stelt uit interesse, is geen leraar maar een

prediker. Ze moeten weten hoe ze mensen de waarheid kunnen leren, want het enige wat we van onze religie willen is de waarheid.

VRAAG

Ben ik nog steeds een Moslim als ik geen dieren offer, en geen dier offer op Eid al-Adha?

Ja. Dierenoffer is geen pilaar binnen de Islam. In het begin van *Surah Al-Baqarah* staat er geschreven dat degenen die geloven in het ongeziene, gebeden verrichten en uitgeven van wat hen is gegeven, de mensen zijn die leiding verkrijgen (*Koran*, 2:2-5). Een Moslim is 'een wezen van vrede', dus als jij iemand bent die innerlijke vrede hebt en met de wereld om je heen, dan ben je per definitie iemand van vrede, en dus een Moslim. De term 'Moslim' komt van het wortelwoord 'salema' (سلام) dat 'vrede' betekent. De 'm' in 'moslim' staat voor 'iemand van'. Zoals 'monafiq' (منافق) als hypocriet, of 'momin' (مؤمن) als betrouwbare. Er zijn Moslims die claimen dat 'Moslim' betekent: 'iemand die zich overgeeft', maar is iemand die zich overgeeft aan de wil van Allah dan niet in 'vrede'? Dit is een belangrijke vraag om te stellen. En wat is de wil van Allah? Wat betekent het om je over te geven aan Allah?

Alle rituelen zijn kunstjes die zelfs de krankzinnigste Moslims in terroristische groepen kunnen verrichten, daar is niets moeilijks aan. Het gaat om jouw innerlijke realiteit, en dat maakt jou wie je bent. Allah weet wat in ieders hart zit (*Koran*, 67:13). Allah verwacht geen dierenoffers zodat Hij kan zien hoe je

bent, Allah weet wie en wat jij bent, zelfs voordat je een actie verricht! Allah is Alwetend (*Al-Alim/الْعَلِيم*)!

Nergens in de Koran zien we een suggestie dat mensen die geen vlees willen eten, op de één of andere manier geen moslim zouden kunnen zijn. Er zal jou geen kwaad overkomen als je geen dier slacht om te eten of om te offeren. Het consumeren en verstrekken van vlees is niet verplicht. In plaats van een dier offeren kun je ook geld doneren, omdat dit ook in het kader valt van 'offeren', omdat je iets van jezelf offert voor een hoger doel. Dit valt ook in het kader van goedheid (*Koran, 42:37*), en dat is waar het om draait! Islam draait om goedheid voor de mensen en niet om rituelen en offers. Allah heeft het beste voor met de mensheid, het is krankzinnig om te denken dat Allah een dieroffer verwacht van jou, opdat jij 'goed' zal zijn. Laat je niet gek maken door de interpretaties van geleerden die je dingen verplichten die tegen jouw eigen principes ingaan. Het kost tijd en veel moeite om mensen weer open te stellen over de religieuze opvattingen die ze volgen. Een Moslim kan een zeer goede Moslim zijn, ondanks dat hij of zij een pure vegetariër is. Als jij Moslim bent en dieren offert, dat is jouw eigen verantwoording, maar weet dat je het niet iemand kunt verplichten.

En als je geen vlees eet ben je niet per se superieur aan een Moslim die wel vlees eet, en andersom ook niet. Het maakt je niet minder of meer Moslim, en het is een persoonlijke kwestie. Want ook al eet je geen vlees kun je alsnog een kwaadwillend persoon

zijn. Je hebt een goddelijk recht om andere bronnen van voeding tot je te nemen. En niemand kan dit recht van jou afnemen.

Overigens bereiken bedevaarten, vasten of dierenoffers Allah niet. Het zijn enkel allemaal rituelen waarbij je niet per se dichter bij Allah komt. Een goede Moslim zijn, vereist meer dan alleen het uitvoeren van rituelen en praktijken. Allah zegt namelijk in de Koran het volgende:

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ
ذَوِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ
وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي
الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُتَّقُونَ

[Koran, Al Baqarah 2: 177]

“Het is niet (laysa), rechtschapenheid (l-bira), dat
(an), jullie keren (tuwallū), jullie gezichten
(wujūhakum), richting (qibala), het oosten (l-
mashriqi), en (wa), het westen (l-maghribi), maar
(walākinna), rechtschapenheid (l-bira), hij die is
(man), toevertrouwd (āmana), in Allah (bil-lahi), en
(wa), de dag (l-yawmi), de laatste (l-ākhirī), en (wa),
de Engelenwezens (l-malāikati), en (wa), het Boek (l-
kitābi), en (wa), de Profeten (l-nabiyyīna), en geeft
(waātā), het welvaart (l-māla), in (alā), de liefde voor
(ḥubbihi), diegenen (dhawī), de naaste familieleden
(l-qur'bā), en (wa), de wezen (l-yatāmā), en (wa), de
behoefte (l-masākīna), en van (wa-ib'na), de
reiziger (l-sabīli), en degenen die vragen (wal-sā'ilīna),

en in (wafī), slaven bevrijden (l-riqābi), en vestigen (wa-aqāma), het gebed (l-ṣalata), en geven (waātā), aalmoezen (l-zakata), en degenen die vervullen (wal-mūfūna), hun beloftes (bi'ahdihim), zodra (idhā), ze het maken (āhadū), en degenen die geduldig zijn (wal-ṣābirīna), in (fī), tegenspoed (l-basāi), en ellende (wal-ḍarāi), en tijd (waḥīna), van rampspoed (l-basi), zij (ulāika), zijn degenen die (alladhīna), waarheidlievend zijn (ṣadaqū), en dezen (wa-ulāika), ze (humu), zijn rechtvaardigen (l-mutaqūna)."

In het vorige vers is er opgenoemd wat rechtvaardigheid is volgens de Allerhoogste. Er staat duidelijk niks geschreven over dierenoffers. Zolang je deze vers aanhoudt, hierop reflecteert en goed navolgt zul je zeker weten een goede Moslim kunnen zijn, zonder het moeten offeren van een dier!

Argumenten

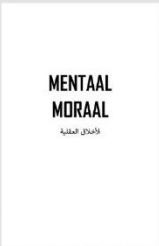
*Geen indicatie van verplichting. *Ongezond vlees.
*Ze hebben deze feestdag verzonnen (zou profeet Ibrahim het eisen zo'n feestdag?) *De Profeet Mohammed slachtte niet elk jaar een dier, hoe komt het dan dat jullie Moslims dat wel doen elk jaar op Eid al-Adha? *Waarom zou Allah willen dat er dieren worden geofferd eens in een jaar? *Waarom is het nodig om een dier op te offeren zodat ik meer tevredenheid van Allah krijg, ben ik niet goed genoeg als ik andere goede daden verricht? *Waarom wilt Allah dat je dieren doodt voor vroomheid en goedheid? *Moslims definiëren de religie met Hadith boeken en niet met alleen de Koran, het boek van Allah. De profeet kwam met de Koran, en niet met Hadith boeken voor de mensen. *Als het slachtfeest ter herinnering is van de gebeurtenis van profeet Ibrahim, waarom staat er nergens in de Koran specifiek over het jaarlijks slachten en offeren van dieren? *Wie heeft gezegd dat de droom van profeet Ibrahim van Allah was? Dit staat nergens geschreven in de Koran. *Is het per se nodig om een dier te slachten om een feest te vieren, ter herinnering? Kunnen we niet gewoon een feest houden zonder het slachten van dieren? *Hoe kan het slachten van een dier mij dichterbij Allah brengen? *Waarom dient een Moslim een dier te offeren om dankbaarheid te tonen tegenover Allah? Is dit de enige weg van dankbaarheid? *Waarom kan ik niet het geld voor een schaap of ander dier niet besteden aan mensen die geen toegang hebben tot schoon drinkwater

bijvoorbeeld? *Waarom worden dieren geslacht tegen hun wil? *Als elk Moslim een schaap zou moeten slachten elk jaar, hoelang zou het dieren ras van de schaap nog in leven blijven? Is dit een natuurlijk realistische verhouding in deze tijd? *Als het eten van vlees geen verplichting is in (hun definitie van) Islam, waarom zou een Moslim dan verplicht zijn om een dier te slachten? Zou een Moslim niet voor iemand anders moeten wensen, wat hij of zij wenst voor zichzelf?

WILDEPUS MORAAL

MENTAAL MORAAL
Lichtjaar 2020-2021

[Home](#) [Informatie](#) [Contact](#) [Over de Editoren](#) [Wat voor Redactie is dit?](#)



MENTAAL MORAAL
لأرواح القنوية

MENTAAL MORAAL
SC-1, 85 310-1011

Het boek bespreekt hoe belangrijk het is om je mentale kracht te gebruiken. Ben jij opzoek naar spirituele groei? Ben jij de negativiteit zat? Ontwaak en leer meer over je innerlijke krachten en je ware zelf.

We bespreken onderwerpen zoals liefde, angst, energie, universele wetten, zintuigen, emoties, verantwoordelijkheid, zelfbeheersing, miskracht, gedachten, succes, mentale en fysieke gezondheid.

BESTEL NU



MentaalMoraal.NL

“Samen opzoek naar de waarheid!”